ԱՐԱՐԱՏ

ԼՐԱԳԻՐ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՊԱՏԱՄԱԿԱՆ, ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ՊԱՅՄԱՆ

Կ. Պոլսոյ ներս. Տարեկան 180 ղրշ. Արծաթ
,, ,, Վեցամսեայ 100 ,, ,,
,, ,, Եռամսեայ 60 ,, ,,
Դուրս. Տարեկան 200 ,, ,,
,, ,, Վեցամսեայ 110 ,, ,,
Մէկ թիւը՝ Մեծ թերթ 3 ,, ,,
,, Փոքր ,, 1 ,, ,,
Ծանուցման տողը 2 ղրուշ է:

ՊԱՅՄԱՆ

Բաժանորդագրութիւնը կանխիկ է, եւ ամեն տարոյ 1են կամ 15ին կ'սկսի:
Դուրս գացած լրագրաց ճամբու ծախքը թղթակցութեան վրայ է:
Լրագրոյս վերաբերեալ ամեն կամ որ եւ իցէ գրութիւն՝ խմբագիր=Տնօրէնի պիտի ուղղուի. եւ ճամբու ծախքն այլ դրկողին վրայ է:

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ 28 ՄԱՅԻՍ 1866

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Մարդեօք մարդկութիւնը պատերազմէ ազատ չըլլա՞ր դատապարտուած է, արդեօք քաղաքակրթութիւն ըսուածը անոր բա՞ռ մ'է, որ մարդոց իրար սպաննելու կատաղութիւնը չկրնայ արգիլուլ, կամ արդեօք գիտութիւնն՝ ինչպէս ամեն բաներն առաջ կը տանի, պատերազմի ալու�ան ալ ա՞նոր համար կը կատարելագործէ որպէս զի մարդիկ աւելի դիւրաւ եւ աւելի սոսկալի կերպով զիրար ջարդեն. Եւրոպական տերութիւններն 1815ին տհաղին պատերազմներէ ելնելով, եւ իրենց փառասիրութիւնն յագեցնելու համար առջևնին ընդարձակ թագաւորութիւններ ունենալով, ըստ հաճոյից բաժին ըրին եւ ժողովրդոց ազգայնութեանց ձգտումներն առ ոչինչ դրեցին. Վենետիկի գաշնադրութեան յառաջաբանը 'Նարոլէոնի անկմամբ կ'սկսէր, եւ անոր գաղտնի պայմաններէն մէկն էր որ «Պատարագեան ընտանիքը մշանջենաւոր կերպով Գաղղիոյ աթոռէն զրկուի». Անգլիա՝ որ ամենեն աւելի յամառութեամբ պատերազմն առաջ տարած էր, ուխտելով որ մինչև 'Նարոլէոն գահընկեց չլինէ՝ զենքը վար չդնէ, իր թափած ամբաւ ոսկւոյ հեղեղներուն փոխարինութիւն ստացաւ Մալթայի կղզին, որ Միջերկրական ծովուն մէջ իրեն հատատուն դիրք մը կուտար. Յանիկան կղզեաց վրայ ալ պաշտպանութեան իրաւունք ձեռք ձգեց և Հանովերի թագաւորութիւնն առաւ, զոր հիմա 'Իրաց թողած է. Իտալիա՝ գրեթէ Աւստրիոյ մէկ գաւառն եղաւ. ոչ միայն բոլոր Լոմբարտիա և Վենետիկ իրեն տրուեցան, այլ և Թոսքանայի, Բարմայի և Մոդենայի դքսութիւններն ալ Աւստրիոյ կայսերական ընտանեաց ձիւղերուն յանձնուեցան, որք անուանի միայն անկախ՝ բայց իրօք Աւստրիոյ տեղականներն էին. Բրուսիա աւելի մեծ շահեր ըրաւ. Սաքսոնիոյ մեծ մասը՝ Վենիգիայիա՝ Բոմբանիա և ասորին Ռէնի գաւառներն իր Վեստֆալիոյ յարթութեան մասնակցելուն փարձքն եղան. Հիւսիսային Եւրոպայի մէջ Ռուսիա Ֆինլանտիան առաւ Շուէտէն, ասոր ալ Տանիմարքայէն 'Նորվէգիան առնուելով փոխարինութիւն տրուեցաւ. Իսկ Տանիմարքա բոլորովին առանց փոխարինութեան մնաց, փան զի Գաղղիոյ կողմը բռնած էր. Լեհաստան նորէն բաժնուեցաւ Աւստրիոյ Ռուսիոյ և Բրուսիոյ մէջ, Դրաքով քաղաքը մնաց հատատակագործութիւն մ'ըլլալով՝ երեք տերութեանց պաշտպանութեան ներքև դրուեցաւ. մնացած մեծ մասը Ռուսիա առնելով՝ առանձին օրինօք իրեն զատ թագաւորութիւն մը կազմեցաւ. Իրաւունք ստացաւ. Պէլճիքա 1830ին բաժնուեցաւ Հոլանտայէն, որոյ թագաւորն 'ի զուր Վենեմի գաշնադրութիւններն օգնութեան կը կոչէր. Վերջապէս յիշեալ գաշնադրութեանց գրեթէ և ոչ մէկ կէտը կատարեալ գործադրութիւն տեսաւ. և պատերազմներն ու յեղափոխութիւնները, թէ և ոչ 1789 են մինչև 1815 եղած մեծ բորբոքման հաւասար, գրեթէ անպակաս եղան աշխարհիս վրայէն. Ռուսաց Տաճկաց և Պարսից պատերազմները. Յունաստանի ազատութիւնը և Օսմանեան նաւատորմին Նաւարինի մէջ հրկիզութիւնը, Գաղղիոյ Պէլճիքայի Սպանիոյ և 'Նարօլէի յեղափոխութիւնները, Մէհմետ-Էլիի ապստամբութիւնն ու Եւրոպայի միջամտութիւնը, Լեւանտ Լեւանտ, արեւմտեան տերութեանց ուշադրութիւնը բաւական գրաւեցին 1815էն մինչև 1848. երբ ազգայնութեանց և ազատութեան գաղափարները Եւրոպայի մէկ ծայրէն միւսը ընդհանուր յեղափոխութիւն մը բորբոքեցին, որ հազիւ կրցաւ զսպուիլ. Անկէց 'ի վեր Եւրոպայի ամենէն նշանաւոր գէպքերն եղան արեւելեան և իտալական պատերազմները, որք պատմութեան մէջ կարեւոր տեղ մը պիտի բռնեն. Վերջին պատերազմն եղաւ Բրուսիոյ և Աւստրիոյ յարձակումը Տանիմարքայի վրայ, որով Էլբայի դքսութիւնները ձեռք բերին, որք հիմա նոր պատերազմի մ'առիթ եղած են.

Ի՞նչ եղաւ այսչափ պատերազմաց հետեւանքը, եթէ ոչ անհամար մարդասպան և ահաւոր հարստութեանց վատնում, որոյ փոխարէն դիզուած ազգային պարտքերը չենք յուսար թէ ապագայ սերունդները կարենան երբէք վճարել. թէ և հին բարբարոսութիւններն անցան, բայց ճակատագիրն այնպէս կը պահանջէ որ արդի տերութիւնները նոյնիսկ խաղաղութեան մէջ յաւէտ ցգլուխ զինուորական կանգնին իրարու դէմ, և իրենց աշխարհաւեր զօրութիւններն ամեցնեն. Եթէ ամենէն աւելի խաղաղասէր վարձան մ'աւեւազ տարի մը կար, 1866ի սկիզբն էր, երբ միայն Միերիկա մեծ պատերազմէ մը դեռ նոր ազատած՝ Մէքսիկայի և հարաւայնոց ծովապատակ նաւերուն խնդրոյ վրայ Գաղղիոյ և Անգլիոյ հետ կը վիճէր. Սակայն եթէ այս կոմէն պատերազմի երկիւղներ կ'զգացուէին, մեկը չէր յուսար թէ հրդեհը խաղաղ Գերմանիայի ծոցէն պիտի բռնկի, և Իտալիա ալ վրայ պիտի հասնի անոր ճարակ տալու.

Անցեալ աշուն Պ. Տը Պիսմարք Գաղղիա փոքրիկ ուղեւորութիւն մ'ընելով՝ Պիարից գնաց Պալանդեան Ովկիանոսին զով օդերը շնչելու և դեսպանագիտական հոգերէն խանգարեալ անդամները կազդուրելու. Այն առթիւ Պ. Տը Պիսմարք 'Նարօլէոն Գ.ի հետ կարճ տեսակցութիւն մ'ըրաւ, օրուան վրայ թէպէտ լրագիրները բազմաթիւ մեկնութիւններ հրատարակեցին, բայց անոնց և ոչ մէկին ալ ճշմարտութեան կը մօտենար, և այն տեսակցութեան մէջ ի՛նչ խօսուեցաւ մարդ չգիտեր. 'Նարօլէոն Գ.ի խորհուրդները մարդ չիմնար հասկնալ, և Պ. Տը Պիսմարք, որուն համար կայսրն ըսած է թէ քաղաքականութեան մէջ իրեն երկրորդը կինայ ըլլայ, ոչինչ նուազ խորհրդաւոր է. Ուստի մինչև հիմա ամենք այն տեսակցութեան բնաւ կարեւորութիւն չեն տար, ամենք ալ ամենայն ինչ անոր կընծայեն առանց տուգութիւնը գիտնալու.

Սակայն այս տեսակցութեան մէջ ինչ ալ որ խօսուած ըլլայ, այս սոյգ է որ Պ. Տը Պիսմարք Պէրլին դառնալէն ետև փետրվարի մէջ Աւստրիոյ հետ Ծանուցագիրներ փոխանակել սկսաւ, և այն օրէն 'ի վեր Իտալիոյ զբաղութեանց խնդիրն երթալով աւելի սպառնալից կերպարանք մ'առաւ. Միւս կողմանէ Իտալիա ալ Աւստրիոյ կրած դժուարութիւններէն օգուտ քաղել ուզելով Բրուսիոյ հետ միացաւ, և քաղաքական վիճակն այն կէտին եկաւ հասաւ որ արդէն ծանօթ է մեր ընթերցողաց.

Իրօք ալ՝ այս վիճակն անհրաժեշտ պիտի ըլլար օր մը. Բրուսիա իր արդեան դիրքին մէջ սեղմուած ըլլալով՝ Գերմանիոյ մէջ ընդարձակուելու ստիպուած է. Իտալիոյ էութիւնն ալ միշտ վտանգի մէջ է՝ քանի որ Վենետիկ և անոր շրջակայ ահաւոր ամրութիւններն Աւստրիոյ ձեռքն են. Իտալիոյ միութեան պէտք եղած քաղաքն Հռոմ չէ, ուր ակար քահանայապետ մը՝ որչափ ալ որ դիմանայ՝ վտանգ չսպառնար, այլ Վենետիկ՝ ուր աւստրիական գունդերը կարծես առիթ մը կսպասեն Լոմբարտիա արշաւելու և դարձեալ զԻտալիա կարծանելու. Ուստի քանի որ Վենետիկ չէ առնուած, Իտալիա հարկադրեալ է միշտ զինուորական մեծ զօրութիւն մը ոտքի վրայ պահելու, որ իր երկրամասերը կաբէ և ապագան փառանդի մէջ կը ձգէ, ուստի կը պարտաւորի բնականաբար պատերազմը նախամեծար համարիլ, և իր վիճակն ապահովելու փորձ փորձել. Ահա ասոնք են պատճառները, որ եթէ Աւստրիա Վենետիկէն չանցնի, քիչ յոյս կուսան թէ Փարիզ գումարուելիք դեսպանաժողովը կարենայ պատերազմին առաջքն առնուլ.

Բայց Գաղղիա ալ Բրուսիոյ և Իտալիոյ հետ համաձայն է. — շատերն ասիկա հաստատեցին և կը հաստատեն. Գաղղիոյ պաշտօնական Մոնիթէօր լրագիրն այս զրոյցներն հերքելու համար կը ծանուցանէ թէ երբէք Գաղղիոյ Իտալիոյ և Բրուսիոյ մէջ գաղտնի դաշնադրութիւն մը չկայ և թէ Գաղղիա բնաւ օտար տերութեանց հետ պայմանագրութիւն մ'ըրած չէ. Սակայն Մոնիթէօրին յայտարարութիւնն ամենք բաւական չեն համարիր, և կը պահանջեն որ Գաղղիա ազգոյ կերպով դատապարտէ պատերազմը. Վերջապէս իրաւամբ կամ յանիրաւի պատերազմի կամ հաշտութեան իրաւարարութիւնը 'Նարօլէոն կայսրը կ'ընծայուի. սեսանենք թէ կայսրն ի՛նչ քաղաքականութիւն պիտի բռնէ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Հաւատոյի երեքշաբթի օրը Մեծ եպարքոսի փոխոխութեան առթիւ Դուսը հանդիսաւոր կերպով կարգաւած կայսերական Խոթին օրինակը.

« Իմ մեծաշուք վեղարս Մեհմետ Բիւշրի փաշա.

« Ցուստ փաշան իր պաշտօններէն հրաժարելով, և ձեր անձնուիրութիւնն ու խնամատարութիւնն ինծի վստահութիւն տալով թէ դուք պիտի կրնաք մեծ Եպարքոսութեան բարձր պաշտօնն ազէկ կատարել, որոշեցի զայն ձեզ յանձնել.

« Բիզա փաշային ալ փրկութեանն ու հմտութեանը համար, ըստ պարապմունքներուն պաշտօնն անոր աբեւ թենդանթարանի վերատեսչութիւնն ալ իր վրայ պահելով.

« Հարկ չեմ համարիր նորէն իմ ուանդուն փափաքս յայտնել, կայսերութեան ամեն կարեւոր գործոց բարւոք անօրէնութեան մասին, որոյ համար իմ ունեցած գիտութիւններս աւգնեն դիտաւորութիւններս աւգնեն դիտաւորութիւնս. ուստի կը յուսամ որ միւս պաշտօնեից հետ համաձայնութեամբ ձեր ամեն ճիգը կը թափէք փափաքեալ արդիւնքը ձեռք բերելու համար.

« Նախախնամութիւնն ամենուս ալ իր ատուաստային օգնութիւնը շընորհէ. »

Եւրոպայի ներկայ անսայդ վիճակին մէջ անհանգստութեան մեծ պատճառ մ'ալ Մոլտաւ-Վալաքիոյ խնդիրն եղաւ. Ճշդիւ չգիտցուիր ստիպուն թէ Եւրոպական տերութիւններն ի՛նչ ընթացք պիտի բռնեն Հոգենձոլլերնի իշխանին գահակալութեան նկատմամբ, սակայն որովհետև այլ և այլ ժողովրդոց կառավարութիւնն իրենց կամաց ձգելու սկզբունքն այսօրուան օրս Եւրոպական տերութեանց շատերէն ընդունելութիւն գտած է, ուստի կը կարծուի որ Ռումէնաց ըրած ընտրութիւնը բրնութեամբ չաւրուիր.

Այս խնդրոյն լուծմանը համար Փարիզ գումարուած դեսպանաժողովը մայիս 25ին նորէն նիստ ըրաւ, ուր Օսմանեան դեսպան Վ. սեմ. Սամիէթ փաշան երկայն բոլոր մը կարդացեր է Հոգենձոլլերնի իշխանին գահակալութեան դէմ. Դեսպանաժողովն այս բողոքն արձանագրեց. Փարիզի Բրէս լրագիրը կը հաստատէ թէ Դանուբեան իշխանութիւնները դրաւելու աւազակութիւնը մերժուելու է. Հեռաւոր Բ. Դուսը դեսպանաժողովին որոշումն իմանալուն պէս՝ Մոլտաւ-Վալաքիան գրաւելու համար Եւրոպական տերութեանց ուղղած ծանուցագիրն ետ առաւ է.

Եւրոպական քանի մը կարեւոր լրագրաց խօսքին նայելով՝ կատարուած եղելութեան ընդունելութիւնը հաւանական կը թուի. Խաթի լրագիրը Դանուբեան իշխանութեանց վենետիկեան գրաւելու սամի կը մերժէ. Անդրկեան լրագիրներէն ալ Տէյլի Նիւզ կըսէ թէ Անգլիոյ ազատական կառավարութիւնը չկրնար հաճիլ որ Մոլտաւ-Վալաքիա Աւստրիոյ սրտի, իրրև փոխարինութիւն Վենետիկոյ. Թայմզ ալ այս կարծիքը կը յայտնէ և կրսէ թէ Մոլտաւ-Վալաքիացիք ալ Վենետիկցիներէն ոչինչ եուաղ իրաւունք ունին ազգայնութեան և ազատութեան, վասն զի, կը յարէ, արդարութիւն չէ որ ազգ մը միշտ դեսպանաժողովներով և դաշնադրութիւններով կառավարի. այլ ինքն իրեն ձգելու է որպէս զի փորձառութեամբ սովորի ինքզինք կառավարել.

Կարծես իշխանը պաշտօնական կերպով իր գահակալութիւնն եւրոպական տերութեանց ծանոյց, որք սակայն զայն չճանչցան. Բրուսիոյ կառավարութիւնը մեծ տերութեանց շրջաբերական ծանուցագիր մը զրկելով կը հաստատէ թէ Կարծես իշխանին Մոլտաւ—Վալաքիա երթալուն մէջ մասնակցութիւն չունի.

Գուքրէշի ազգային ժողովներն 100 000 ֆիորին ռոճիկ սահմանեցին նորընտիր իշխանին, որ 40 000 ը ազգային գանձուն թաղուց. Իշխանը՝ լիակատար ներողութիւն շնորհեց բոլոր քաղաքական յանցաւորաց, որոց մէջ է նաև Լաշի արքեպիսկոպոսը.

Իսկ Բ. Դուսն իր մի և նոյն ընթացքը կը շարունակէ, և զինուորական պատրաստութիւններն յառաջ կը տանի. Աղրէն Ռուսճուքի մէջ կանոնաւոր և պահեստի բազմաթիւ զօրք դուսմուսած է. Եգիպտոսի փոխարքան ալ 16 000 զօրք կուտայ, որոյ բոլոր ծախքը նորին բարձրութեան վրայ պիտի ըլլայ. Այս զօրամասերուն հրամանատարը Սերասքը—Իբրէմ Վ. սեմ. Լսուեր փաշան պիտի ըլլայ, որ այսօր կամ վաղը Ռուսճուքը պիտի մեկնի, և Բ. Դուսը՝ Փարիզի դեսպանաժողովին կարմանէ սպասած պատասխանն առնելով՝ պէտք եղած հրամանները պիտի զրկէ. Կըսուի թէ Սովիատեան գաղթականներէն կամաւոր զօրաց գունդ մը պիտի կազմուի.

Ֆրանքֆորթի Էօրօք լրագրին հետեւեալ տեղեկութիւնները կուտայ.

1. Հոգենձոլլերնի իշխանը Փարիզի դեսպանաժողովին որոշմանց հակառակ Ռումանիոյ իշխանութիւնը չէր ընդուներ եթէ Եւրոպական մեկ կամ երկու մեծ տերութիւններէ գրաւոր խորհուրդ և քաջալերութիւն առած չըլլար.

2. Գաղղիա Հոգենձոլլերնի իշխանին խորհուրդ տուողներուն կարգին մէջ չէ.

3. Բրուսիոյ թագաւորն ալ իր կողմէն կը հաստատէ թէ Հոգենձոլլերնի իշխանին խորհրդոց մասնակից եղած չէ.

4. Հոգենձոլլերնի իշխանին գահակալութիւնը ճարտար կերպով Ռուսիոյ և Բրուսիոյ կառավարութիւնները կարգի դրած են.

5. 'Նարօլէոն կայսրը պիտի առաջարկէ որ կատարուած եղելութիւնն ընդունուի.

Հոգենցոլլերնի իշխանին Մոլտաւ—Վալաքիա ուղեւորելուն պատմութիւնը խիստ հետաքրքրական է. Իշխանն առանց պաշտօնական կերպով զինքը հրաւիրելու գայող պատգամաւորութեան ապասելու, Տիւսէլտորֆէն յանկարծակի ճանապարհ կելնէ. Ռումէն հրամանատարի մը և իր մասնաւոր քարտուղարին հետ, ոյոց սպասաւորն ըլ-

գալու սէր կը մերժէ. Անդրկեան լրագիրներէն ալ Տէյլի Նիւզ կըսէ թէ Ժամանակ է որ դեսպանագիտութիւնը ձեռք քաշէ իր կամքին համեմատ ժողովրդոց կառավարութիւններ տալէ. Տէյլի-Նիւզ կը յարէ նաև թէ Անդրկեան զատական կառավարութիւնը չկրնար հաճիլ որ Մոլտաւ-Վալաքիա Աւստրիոյ սրտի, իրրև փոխարինութիւն Վենետիկոյ. Թայմզ ալ այս կարծիքը կը յայտնէ և կրսէ թէ Մոլտաւ-Վալաքիացիք ալ Վենետիկցիներէն ոչինչ եուաղ իրաւունք ունին ազգայնութեան և ազատութեան, վասն զի, կը յարէ, արդարութիւն չէ որ ազգ մը միշտ դեսպանաժողովներով և դաշնադրութիւններով կառավարի. այլ ինքն իրեն ձգելու է որպէս զի փորձառութեամբ սովորի ինքզինք կառավարել.

Կարծես իշխանը պաշտօնական կերպով իր գահակալութիւնն եւրոպական տերութեանց ծանոյց, որք սակայն զայն չճանչցան. Բրուսիոյ կառավարութիւնը մեծ տերութեանց շրջաբերական ծանուցագիր մը զրկելով կը հաստատէ թէ Կարծես իշխանին Մոլտաւ—Վալաքիա երթալուն մէջ մասնակցութիւն չունի.

Գուքրէշի ազգային ժողովներն 100 000 ֆիորին ռոճիկ սահմանեցին նորընտիր իշխանին, որ 40 000 ը ազգային գանձուն թաղուց. Իշխանը՝ լիակատար ներողութիւն շնորհեց բոլոր քաղաքական յանցաւորաց, որոց մէջ է նաև Լաշի արքեպիսկոպոսը.

Իսկ Բ. Դուսն իր մի և նոյն ընթացքը կը շարունակէ, և զինուորական պատրաստութիւններն յառաջ կը տանի. Աղրէն Ռուսճուքի մէջ կանոնաւոր և պահեստի բազմաթիւ զօրք դուսմուսած է. Եգիպտոսի փոխարքան ալ 16 000 զօրք կուտայ, որոյ բոլոր ծախքը նորին բարձրութեան վրայ պիտի ըլլայ. Այս զօրամասերուն հրամանատարը Սերասքը—Իբրէմ Վ. սեմ. Լսուեր փաշան պիտի ըլլայ, որ այսօր կամ վաղը Ռուսճուքը պիտի մեկնի, և Բ. Դուսը՝ Փարիզի դեսպանաժողովին կարմանէ սպասած պատասխանն առնելով՝ պէտք եղած հրամանները պիտի զրկէ. Կըսուի թէ Սովիատեան գաղթականներէն կամաւոր զօրաց գունդ մը պիտի կազմուի.

Ֆրանքֆորթի Էօրօք լրագրին հետեւեալ տեղեկութիւնները կուտայ.

1. Հոգենձոլլերնի իշխանը Փարիզի դեսպանաժողովին որոշմանց հակառակ Ռումանիոյ իշխանութիւնը չէր ընդուներ եթէ Եւրոպական մեկ կամ երկու մեծ տերութիւններէ գրաւոր խորհուրդ և քաջալերութիւն առած չըլլար.

2. Գաղղիա Հոգենձոլլերնի իշխանին խորհուրդ տուողներուն կարգին մէջ չէ.

3. Բրուսիոյ թագաւորն ալ իր կողմէն կը հաստատէ թէ Հոգենձոլլերնի իշխանին խորհրդոց մասնակից եղած չէ.

4. Հոգենձոլլերնի իշխանին գահակալութիւնը ճարտար կերպով Ռուսիոյ և Բրուսիոյ կառավարութիւնները կարգի դրած են.

5. 'Նարօլէոն կայսրը պիտի առաջարկէ որ կատարուած եղելութիւնն ընդունուի.

Հոգենցոլլերնի իշխանին Մոլտաւ—Վալաքիա ուղեւորելուն պատմութիւնը խիստ հետաքրքրական է. Իշխանն առանց պաշտօնական կերպով զինքը հրաւիրելու գայող պատգամաւորութեան ապասելու, Տիւսէլտորֆէն յանկարծակի ճանապարհ կելնէ. Ռումէն հրամանատարի մը և իր մասնաւոր քարտուղարին հետ, ոյոց սպասաւորն ըլ-

լալ կը կեղծէ։ Այս կերպով Դանուբի վրայ ճանապարհորդող աւարիական շոգենաւ մը կը նստի ու աչք կը ճանչէ զինքը, և Մալաս-Ալաքիոյ առաջին քաղաքը Թիւրնս-Սէվերին հասնելով, հոն ինքզինքը կը յայտնէ։ Եթէ ճանապարհը ճանչնալու բաւական, կարելի է որ հիմա Պուքրէշն իշխանական աթոռը չէր կրնար իրաւիլ։

Յայտնի է որ Փարիզի դաշնադրութեան արամադրութեանը համեմատ Մալաս-Ալաքիոյ իշխանը պէտք է որ Մալաս-Ալաքիոյի ծնած ըլլայ։ Այս արամադրութիւնը լրնելու կամ մնալուն անկից փախուստ մը գտնելու համար, Մալաս-Ալաքիոյիք հեռաւոր միջոցը գործածեցին։ Պուքրէշի ազգային ժողովը Կարոլոս իշխանին հօրը Մալաս-Ալաքիոյ քաղաքացիութիւն շնորհեց, հեռաւորը նորընտիր իշխանը Մալաս-Ալաքիոյի ծնած կըլլայ, և այսպէս դաշնադրութեան մէկ գլխաւոր արամադրութիւնը կէս առ կէս կատարուած կըլլայ առ երևոյթս։

Կայսերական հրամանաւ՝
Գանձուց ժողովը Բրդարութեան բարձրագոյն Խորհրդոյն հետ միանալով, Բարձր։ Դպրոցը Մէհմէտ փաշան նախագահ անուանեցաւ։

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ազգային երեսփոխանական Ընդհ։ ժողովն երէկ գումարուելով, 'ի ներկայութեան 56 անդամոց կաթուղիկոսական Յանձնաժողովոյ տեղեկագիրը կարդացուեցաւ, և ամէն մէկ մասին վրայ երեսփոխանաց կարծիքը կամ գիտողութիւնը հարցուելով, քանի մը կէտերու վրայ վիճուելէ և յանձնաժողովոյն բացատրութիւնները լսուելէ ետև, տեղեկագրին ամէն մէկ մասերը զատ զատ և վերջն ալ բոլորը մէկէն ընդունուեցան։ Ժողովը շնորհակալութիւն յայտնեց յանձնաժողովին և ընտրութեան ծրագրին անցագրագործութեան համար խառն յանձնաժողովը կազմուեցաւ Ա։ Պատրիարքի նախագահութեամբ։

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՑՈՒՄ

Ընդհանուր ժողովը կաթուղիկոսական Յանձնաժողովոյն տեղեկագիրը քննելով առուղղակէս վերահասու եղաւ թէ ամենայն Հայոց կաթուղիկոսական Մայր Աթոռին հայրապետական իրաւասութիւն ու վարչութիւնը ժամանակէ մ'ի վեր իր վաղեմի եւ փափաքելի վիճակը կորուսած է, եւ թէ սոր պատճառը Պալաժէնիա անուանով կարգաւորութիւնն է որ 1836ին Ռուսաստանի մէջ հաստատուեր է՝ առանց խորհրդակցութեան եւ հաւանութեան միւս երկիրներ բնակող Հայոց ազգին։

Ընդհանուր ժողովն 'ի գլխաց համօրէն Հայ ժողովրդեան Թուրքիոյ կը վախնայ եւ կը խնդրէ որ ամենայն Հայոց կաթուղիկոսութիւնը մեր եկեղեցւոյ նախնի կարգաց եւ աւանդութեանց համաձայն իր օրինաւոր գրութեան եւ բարեկարգութեան սահմանին մէջ վերահաստատուի, եւ վստահ է որ աշխարհիս ամէն կողմերը գտնուող ազգայինք ալ (որ իրենց հովանաւորող տէրութեանց շնորհիւ կրօնական ազատութիւն ու ներողամտութիւն կը վայելեն) իր այս օրինաւոր բաղձանաց մասնակից եւ հաղորդ կը գտնուին, հետեւաբար անտարակոյս է որ Ռուսաց կայսերական կառավարութիւնն ալ, որ Ս։ Էջմիածնայ երկրին տիրող վեհապետն է, իր մարդասէր խնամքն ու պաշտպանութիւնը չի զլանար մեր ազգային եկեղեցւոյ։

Ընդհանուր ժողովը միանգամայն յանձնաժողովոյն պատրաստած կաթուղիկոսական ընարութեան ծրագրին կատարեալ հաւանութիւն տալով կորոշէ որ անոր գործադրութեանը անյապաղ ձեռք զարնուի, եւ սոր միջոցներուն վրայ խորհելու եւ հարկ եղածը խոհեմութեամբ պատրաստելու եւ ընդհանուր ժողովոյն ներկայացնելու գործը կը յանձնէ խառն Յանձնաժողովոյ մը՝ որ Ս։ Պատրիարք Հօր նախագահութեամբ այս ամենակարեւոր գործին ըզբաղի։

'ի Պատրիարքարան Հայոց
Կոստանդնուպօլիս
27 մայիս 1866

Վերոյիշեալ խառն յանձնաժողովը կազմուած է Կաթուղիկոսական յանձնաժողովոյ անդամներէն՝ որոց վրայ աւելցած է Ընդհանուր ժողովոյ ատենապետ Ա։ սեմ։ Խալուանակ պէյը։

Երբուն Ղարասարգսեան Պալեան վանեմոյ Կարապետ Պէյի կատարեալ փոփոխութեան կամ նոյնին նկատմամբ բրած նոր անօրէնութեան վրայ Մանուէլեան մեծայարգ Յակոբիկ աղային անցեալ շաբթու մէջ ուղղած նամակը մեր նախընթաց շարաթաթերթին մէջ հրատարակեցաք, անոր վրայ մեր ընելիք խորհրդածութիւններն ուրիշ անգամի թողած էինք։ Բրդ՝ քան զամսամ խնդիրն ազգիս ընդհանրութեան նկատմամբ յատուկ կարեւորութիւն մ'ունի, մեր խորհրդածութիւնները կը փութանք այսօր ներկայացնել մեր արդոյ ընթերցողաց և մանաւորապէս ազգասէր և բարեպաշտ Ամիրային, որ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ պայծառութեան և ազգիս բարոյական զարգացման Աստուածահաճոյ բաղձանքով վառեալ՝ այս մեծ և արժանայիշատակ շնորհն ըրած է Ազգիս։ և որուն անյապաղ յարգիւնս գալուն անհամբեր կը փափաքի իրաւամբ։ Կը գովենք այս ազնիւ բաղձանքը, և անկեղծ սրտով կը փափաքինք մեք ալ անոր ժամ առաջ արդիւնաւորելուն, ուստի և այս անկեղծ զգացմամբ իր բարեեռը ուշադրութեանը կը յանձնենք մեր ընելիք խորհրդածութիւնները, որոց շարժառիթը՝ կանխաւ կրսենք՝ ուրիշ բան չէ, բայց եթէ վեհամիտ Ամիրային իրաւունքն ազգին իրաւունց հետ համաձայնեցընել, և ըստ մեր կարծեաց իր բարեբար նպատակին արդիւնաւորութեան միջոցները ցուցընել։

Մանուէլեան մեծարգոյ Յակոբիկ ազայի նամակին շարժառիթ եղած էր մեր շաբաթ մ'առաջ վերոյիշեալ կտակին վրայօք ստոյգ ազբիւրներէ ստացած և հրատարակած տեղեկութիւնները, զորս նամակագիրը ցրելու նպատակ ունի, բայց նոյն իսկ իւր նամակին խօսքերով առաւել ևս կը հաստատէ։

Ի՞նչ էին մեր տուած տեղեկութիւնները, եթէ ոչ, Ա։ թէ վեհամիտ կտակարարին ընդհանուր ազգին շնորհած և բոլորովին կեղծուած վարչութեան յանձնած կալուածները Երուսաղէմայ վանուց միաբանութեան դարձուցանել կուզէ։ և Բ։ թէ նորին վեհամիտին իր առաջին անդարձական կտակաւ Կ։ Պոլսոյ մօտ շինել խոստացած դպրոցին շինութիւնը Նալբանդի կալուածոց հասոյթովն ընել կը ստանայ, մինչդեռ նոյն կալուածներն իր շինելիք դպրոցին մատակարարութեանը համար ազգին շնորհած է։

Մանուէլեան մեծարգոյ Յակոբիկ ագան այս տեղեկութիւնները՝ ցրելու համար բրած պատճառաբանութեանց Ա։ հատուածին մէջ կըսէ,

«Կտակը նոյն է՝ ինչ որ յատաջմանէ սահմանած և վաւերացած է Ս։ Էջմիածնի Սինոդէն և Պոլսոյս ազգային ժողովէն, և փոփոխութիւն անգամ կը բրած չէ իր հիմնական սկզբանց մէջ՝ թող թէ նորոգուած։»

Իսկ Բ։ հատուածին մէջ կըսէ։

«Այս անօրինմամբ՝ որով կտակաւոր բարեբարը կալուածները Ս։ Երուսաղէմի յատուկ սեփականութիւն ընել ուզուած է, մինչդեռ առաջին անդարձական կտակաւ ընդհանուր ազգին սեփականութիւն եղած են։ Գ։ թէ նոր անօրինմամբ ժառանգաւորաց դպրոցին հասոյթով ընել յանձնած է միաբանութեան, մինչդեռ առաջին անդարձական կտակաւ դպրոցը Ս։ սեմ։ Պէյին ծախիւք պիտի շինուէր։

Մէք ալ առաջին անգամ այս խնդրոյս վրայ գրած ժամանակիս մի և նոյն փոփոխութիւններն յիշատակած էինք և ոչ ուրիշ բան։

Բրդոյ նամակագիրը կտակին այս կարեւոր և հիմնական փոփոխութիւնն իրր թէ կերպիւ մ'արդարացընելու համար՝ «առաջին փոփոխութիւն» կանուանէ 1861ի պայմանագրութեամբ եղած որոնորինումը։ բայց այն անօրինումը ոչ թէ փոփոխութիւն, այլ սկզբնական որոնորինութեան վերահաստատումն էր։ քանզի անդարձական կտակաւ կալուածոց վարչութիւնը դարձեալ ազգային Կեղրոնական Ժողովին յանձնուած էր՝ հոգատարութեամբ խնամատար Աստնի մը։ իսկ 1861ին այն խնամատարը Աստուածը դոյութիւն ունեցած չըլլալուն՝ կալուածոց հոգատարութիւնն ու խնամակալութիւնը բոլորովին ազգային կեղրոնական վարչութեան ձեռքը մնաց, և ըստ որում այս գործը բաւական տարիներ ծախուց կարօտ էր, կեղրոնական վարչութիւնը՝ ընդունելութեան և շնորհակալութեան նամակ մը Ա։ սեմ։ բարեբարին գրելէ և պէտք եղած ծախքն ընելու սկսելէն առաջ, ապագայ տարհողութեան հեռանալ՝ բաւական չհամարեց Ա։ սեմ։ Պէյին կողմէն երևելի և պատուաւոր անձանց առաջ տեսած բերանացի հաւատիքը, կալուածագրերուն օրինակները, նուիրեալ անշարժ ստացուածոց և անոնց պարաւնական կենդանեաց ծառոց ևայլն մանրամասն ցուցակները, այլ հեռատեսութեամբ պահանջեց և ստացաւ 1861 'ի պայմանագիրը, որով թէ՛ Ա։ սեմ։ Պէյն և թէ՛ իւր ազնուական հարքը՝ որոց անուանց վրայ են կալուածագրերը, բացարձակապէս կը հաստատեն թէ այն կալուածներէն բնաւ ամենեին մասն և բաժին չունին, այլ ազգին ընդհանրութեանն են։ թէ անոնց հոգն ու խնամատարութիւնը բոլորովին ազգային կեղրոնական վարչութեան կը վերաբերի, և թէ իրենք երբեք իրաւունք չունին ամենեին պահանջմունք մ'ընելու՝ որ և իցէ պատճառաւ։

Ուրեմն յայտնի է թէ 1861ին փոփոխութիւն չէ եղած, ուստի ոչ ալ 1866ին և ոչ ալ յապագայս փոփոխութիւն կրնայ ըլլալ բարեբար Պէյին անդարձական կտակին մէջ։ Այս մասին մեզ վստահութիւն տուողը՝ ոչ միայն գրաւոր վաւերական ապացոյցներն են, այլ մանաւանդ Ա։ սեմ։ Պէյին բարեկրօնաբար ազգասիրութիւնն և կտակին մէջ յիշատակուած սարսափելի անէծքն են, որոց ենթակայ ըլլալու՝ ոչ բարեպաշտ Պէյին երկիւղած խիղճը կը նեղէ, ոչ ալ ուրիշ ոչ և է նկատմունք կրնան սոսկել զինքը կամ զազգային վարչութիւնը՝ կամ զընդհանուր Ազգը։

Բրդ, մեր առաջին յօդուածով յիշատակուած երկու հիմնական փոփոխութեանց ամենամիշտ սատարութիւնը նոյն իսկ նամակագրին խօսքերով հաստատելէ ետև՝ կանցնինք իրաւասութեան խնդրոյն։

Ա։ սեմ։ Կարապետ պէյ ու իր համեստուհի հարսը ժամանակին կեղրոնական վարչութեան հետեւեալ պայմանագիրը առած են, որուն պատճէնը հոս կը դնենք 'ի տեղեկութիւն ընդհանուր Ազգիս։

ՊԱՏՃԷՆ

Սատարգրեալս յայտնեմ՝ որ իմ կողմանէս առաջադրեալ ժառանգաւորաց դպրոցին յարատեւ հաստատութեանը մշակնչնաւոր եկամուտ ըլլալու համար յատուկ կտակաւ Լուսաւորչական Մայր սուրբ Աթոռոյն հարազատ Հայոց ազգիս նուիրուած կալուածները, որոնք յանանէ յանուանէ Ազգային ժողովոյն մայր դիւանին մէջ արձանագրեալ առած եմ մի ըստ միոջէ, թեպէտ էլպիս անուն իմ մեծ հարսիս անունը ֆիքրազ եղած են ըստ քաղաքական օրէնի տեղւոյս, բայց թէ նոյն հարսը եւ թէ ես քեզ պմենեւին նոյն կալուածներէն մասն եւ բաժին չունիմք, այլ համաձարազատ Ազգիս ընդհանրութեանն է։ ուստի այն կալուածներուն հոգն ու խնամատարութիւնն ալ բոլորովին ազգային կեղրոնական վարչութեան յանձնուած եմ որ ինքին ժողովով անօրինէ տնտէ եւ 'ի գործ դնէ հետեւեալ պայմաններով։

Ա։ Ազգը երբէք իրաւունք չունենայ նոյն կալուածները վաճառելու՝ մինչեւ որ իմ հաճութիւնս՝ չառնուելու հարկը չպահանջէ եւ արժանաւոր գինը չդնուի։

Բ։ Ազգը պարտական ըլլայ նոյն կալուածներուն մշակութեանը հոգ տանիլ ինչ կերպով եւ իցէ որ չմոռանայ, այլ օր յօրէ քարդաւաճի։

Գ։ Նոյն կալուածներէն ինչ արդիւնք ըլլայ նէ՝ ազգը պիտի առնէ։ եւ ինչ որ ծախք ըլլայ նէ՝ դարձեալ Ազգին կողմանէ անօրինուի, եւ երբէք իմ կողմանէս պահանջմունք մը չըլլայ ինչ պատճառաւ եւ իցէ։

Դ։ Այն կալուածները ինչ բանի համար նուիրած եմ նէ՝ նոյն նպատակէն զատ ուրիշ բանի կամ տեղի մը գործածել չըլլայ։

Անտ այս պայմաններով կը յանձնեմ՝ նոյն կալուածները ազգային Կեղրոնական վարչութեանը որ անոնց հոգն ու խնամքը 'ի գործ դնէ առանց զանցառութեան։ եւ կը հաստատեմ որ Ազգին ընդհանրութեանը նուիրած եմ բոլորովին։ վասն որոյ իմ յաժար կամաքս սոյն պայմանագրս ստորագրելով եւ կնքելով կը մատուցանեմ Ազգային ժողովոյն 'ի հաստատութիւն։

Ն։ Ծ։
ԿԱՐԱՊԵՏ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ
(կնք։)։

Վերոյիշեալ կալուածներէն իմ անուանս վրայ գիրքերս եղածները խմատացուածքս Էջմիածնի հաստատութեանը համար կըստորագրեմ։

3 Փետր։ 1864 ԵԼՊԻՍ ՄԻՔԱՅԵԼԵԱՆ
'ի Պէյրութ։

Այս պայմանագիրը ժամանակին ազգային կեղրոնական վարչութիւնն ընդունած, Պատրիարքարանի արձանագրութեանց մէջ անցուցած, շնորհակալութեան նամակ գրած, լրագրին մէջ տարածուած, իր տարեկան տեղեկագրին մէջ յատուկ յիշատակած և Ընդհանուր ժողովոյ ներկայացուցած է։ Ընդհանուր ժողովն ալ նոյնն ընդունելով շնորհակալութեան նամակ գրած է Ա։ սեմ։ բարեբարին։ կեղրոնական վարչութեան կողմէն կալուածոց խնամատարութիւնն Երմաշու միաբանութեան յանձնուած է։ յիշեալ միաբանութիւնն ալ 'ի գլխաց կեղրոնական վարչութեան և յանուն Ազգին այս պրաշանն ընդունած և հինգ տարիէ 'ի վեր շարունակ ծախքը հոգալով մինչև հիմա մեծ գումարներ թափած է, և բարեպատակ նուիրողին վերատեսչութեան իրաւունքը յարգելով և անոր աւելի վստահութիւն տալ ուզելով, նոյն ինքն բարեբար Պէյին յատուկ վստահութիւնը վայելող Նիկոմիդացի Տոքթաշեան Մելքոն ագան նոյն կալուածոց վրայ տեսուչ կամ հոգատարձու գրած է Պէյին կողմէն կամ անոր առաջարկութեամբը։

Բրդ, այս բազմագիսի գործողութեանց իւրաքանչիւրը մէկ մէկ սեփականութեան իրաւունք են, և իրրև գործադրեալ եղելութիւնք՝ անբռնաբարելի իրաւանց զօրութիւն ստացած են աշխարհի առջեւ։

Իսկ վերոյիշեալ պայմանագիրը վերէն 'ի վայր կարդացած ժամանակիս, մէջն ուրիշ բան չունք տեսներ, բայց թէ նուիրեալ կալուածներն Ազգին ըստացուածքն են, թէ անոնց խնամատարութիւնը բոլորովին կեղրոնական վարչութեան յանձնուած է, թէ կալուածագրոց մէջ անուններն գրուած Ա։ սեմ։ Կարապետ պէյն և ամուսնուհի Էլպիս հանումն անոնց տէր չեն, այլ միայն աւանդապահ, և թէ երբէք իրաւունք չունին որ և իցէ պատճառաւ պահանջմունք մ'ընելու։

Ուրեմն եթէ այն կալուածոց խնամատարութիւնն ուրիշ ձեռաց յանձնել պէտք ըլլայ, այս յանձնարարութիւնն ընելու ձեռնհաս տէրը կեղրոնական վարչութենէն ուրիշ ոչ ոք կրնայ ըլլալ։

Այս իրաւասութեան խնդիրն ալ նոյն իսկ բարեբար կտակագրին և իր ազնուական հարսին հարսին տարարդրութիւններովն այսպէս անհակառակելի կերպով լուծելէ ետև, առաւել ևս պարզելու համար արժան կը համարինք քննել Մանուէլեան Մեծ։ Յակոբիկ ազային նամակին մէջ նշմարուած քանի մը բառերը, զորս նամակագիրն յատաջ կը բերէ նոյն իրաւասութիւնը որպէս թէ տկարացընելու նպատակաւ։

Այն բառերն են՝ «վարչութիւն և աւանդապահ տէրութիւն» բառերը, զորս այդպէս նամակագիրը «վերատեսչութիւն» բառին հետ կցելով նամակին մէկ երկու տեղը կրկնած է։

Մանուէլեան Մեծ։ Յակոբիկ ազան խիստ լաւ հայերէն գիտնալով։ այս «վերատեսչութիւն ու վարչութիւն, աւանդապահութիւն ու աւանդապահ տէրութիւն» բառերուն մէջ՝ ոչչափ տարբերութիւն ըլլալն ալ խիստ լաւ գիտէ։ ուստի չենք յուսար թէ միայն սխալմամբ գանանք այսպէս իրարու կցելով կրկնած ըլլայ։ քանզի՝ այլ է «վերատեսչութիւն», որ կը նշանակէ. իրաւասութեան վրայ «տեսչութիւն» (բարոյական) կամ «հսկողութիւն», և այլ է «վարչութիւն», որ կը նշանակէ «խնամատարութիւն» (գործնական)։ այլ է «աւանդապահութիւն», որ կը նշանակէ «ուրիշ տէր ունեցող ստացուածք» մը իրր աւանդ հաւատարմութեամբ պահպանելու պարտաւորութիւն, և այլ է «աւանդապահ տէրութիւն», որ կը նշանակէ կալուածոց (ընդհանուր ազգին կողմէն փոխանորդարար) տէր ըլլալով՝ յանուն ազգին իրր աւանդ հաւատարմութեամբ պահելու պարտաւորութիւն։ Այսչափ կը հեռանի որ միայն վերատեսչութիւնն ու աւանդապահութիւնը Ա։ սեմ։ Պէյին և իր ամուսնուհի հարսին անժխտելի իրաւունքն ու պարտաւորութիւնն են ըստ անդարձական կտակին, և «վարչութիւնն ու աւանդապահ տէրութիւնն» ալ կեղրոնական վարչութեան անժխտելի պարտաւորութիւնն ու իրաւունքն են թէ՛ ըստ նոյն կտակին և թէ՛ ըստ վերոյգրեալ պայմանագրին, որուն խօսքերը՝ ինչպէս կը տեսնուի խիստ պարզ և որոշ են, և ուրիշ կերպ հասկնալ չեն ներեր։ Ուստի Ա։ սեմ։ Պէյը վերատեսչութեան իրաւունքով կարող է ազգային կեղրոնական վարչութենէն լաւ խնամատարութիւն պահանջել կեղրոնական վարչութիւնն ալ՝ 'ի գլխաց ազգին կալուածոց տէր ըլլալով՝ պարտաւոր է սիրողութեան իրաւանց պաշտպան կենալ, և կարուածներն արժանապէս խնամելով նուիրողին բարենպատակ դիտաւորութեանը ծառայցընել։

Այս է ահա բարեբար նուիրատուին և ազգային վարչութեան փոխադարձ իրաւանց և պարտաւոր բովանդակութիւնը՝ ըստ բանի և զբութեան կը տակագրին և վերոյգրեալ պայմանագրութեան։ Անկէց դուրս ինչ մեկնութիւն կամ բացատրութիւն տուսի, սխալ քաշքշուքներ են, որք բարեբար նուիրատուին դադափարը շփոթելով՝ տարտարտրտ անհամաձայնութեանց առիթ կըլլան, գործն իր նպատակէն կը հեռացընեն, և որ աւելի ցաւալին է, կասկածներու, պայմանագրութեանց և տարարգրութեանց ապահովութիւնը վտանգի մէջ ձգելու դուռ կը բանան և վստահութիւնը բոլորովին վերցընելու պատճառ կըլլան ազգային մէջ։

Ներկիս հոս ենք թէ Ա։ սեմ։ Պէյին երկիւղած բարեպաշտութիւնն ու ազգասիրութիւնն այսպիսի ազգաշէնս հեռանալու առիթ տուող որ և է խորհուրդ չընդունիր բնաւ, մանաւանդ երբ վերահասու ըլլայ և համոզուի թէ առաջարկեալ անօրինումը ոչ թէ իրաւարարեալ նպատակը շատով յարգիւնաւորելու՝ այլ առաւել հեռացընելու և թերևս բոլորովին իսկ ապարդիւն ընելու կը ծառայէ։

Բացատրենք այս կէտը։

Ազգային վարչութիւնը՝ նուիրեալ կալուածոց խնամատարութիւնը Երմաշու պատուարժան միաբանութեան յանձնած էր նոյն իսկ Ա։ սեմ։ Պէյին համաձայնութեամբ, և խիստ լաւ ընտրեր էր, վասն զի Երմաշու միաբանութիւնն արդէն ընդարձակ կալուածներ ունենալով և երկար ժամանակէ 'ի վեր անոնց խնամատարութեանն ու անտեսութեանը զբաղելով՝ բաւական փորձառութիւն ու հմտութիւն ստացած է, ուստի և Նիկոմիդիոյ գաւառին մէջ գտնուած այս կալուածներուն ալ հոգատարութիւն ու անտեսութիւն ընելու ամենէն աւելի յարմարութիւն և ձեռնհասութիւն ունի։ Իսկ Երուսաղէմի պատուարժան միաբանութիւնը կալուածական անտեսութիւն ոչ ըրած է՝ և ոչ ընելու յարմարութիւն ունի, այնչափ չունի, որ նոյն իսկ իր մօտը գտնուած Եգիպտոսի և Եւրոպայի կալուածները չէ կրցած ոչ միայն խնամել, այլ և կը ցաւինք ըսելու՝ պահպանել իսկ։ Ի՞նչպէս կարող պիտի ըլլայ Ս։ Երուսաղէմին մինչև Եւրոպա խնամատարութիւն ու անտեսութիւն ընել կալուածոց, չըսենք Երմաշու միաբանութենէն աւելի, որ անհնարին է, այլ և անոր կիսուն չափ, առանց անոր հրմտութիւնը մօտաւորութիւնն ու դիւրութիւններն ունենալու։

Եթէ Երմաշու միաբանութիւնը չէ կրցեր Ա։ սեմ։ Պէյին բարձանոց հաւատամամ յիշեալ կալուածներն արդիւնաւորել, ի՞նչպէս կրնայ յուսալի թէ Երուսաղէմայ միաբանութիւնը պիտի յաջողի արդիւնաւորելու։ Մեզ կը թուի որ այս պարագային մէջ լաւ կըլլայ Երմաշու միաբանութեան ալ կարծիքն խնդալ, որպէս զի հասկցուի թէ կալուածներն ստուգիւ խոպանանալու վիճակի մէջ՝ նոր գործ իր նպատակէն կը՞ հեռանան։ Ինչուան Երմաշու պատուարժան միաբանութիւնն ալ պատասխան մ'ունի տալիք, վասն զի չենք յուսար որ յիշեալ միաբանութիւնը կուրօրէն և 'ի գուր այնչափ գումարներ թափած ըլլայ այն հոգերուն վրայ։

Այս ստոյգ է որ կալուածները դեռ հասոյթ տալէ առաջ՝ ծախուց կարօտ ըլլալով, կառուցանելի ժառանգաւորաց դպրոցին մատակարարութեանը բաւական ըլլալիք եկամուտ բերելու համար տակաւին երկար տարիներու պէտք ունին։ որպէս զի հասկցուի թէ կալուածներն ստուգիւ խոպանանալու վիճակի մէջ՝ նո՞ր գործ իր նպատակէն կը՞ հեռանան։

Ինչուան Երմաշու միաբանութիւնն ալ նոյն իսկ բարեբար կտակագրին և իր ազնուական հարսին հարսին տարարդրութիւններովն այսպէս անհակառակելի կերպով լուծելէ ետև, առաւել ևս պարզելու համար արժան կը համարինք քննել Մանուէլեան Մեծ։ Յակոբիկ ազային նամակին մէջ նշմարուած քանի մը բառերը, զորս նամակագիրն յատաջ կը բերէ նոյն իրաւասութիւնը որպէս թէ տկարացընելու նպատակաւ։

Այն բառերն են՝ «վարչութիւն և աւանդապահ տէրութիւն» բառերը, զորս այդպէս նամակագիրը «վերատեսչութիւն» բառին հետ կցելով նամակին մէկ երկու տեղը կրկնած է։

Մանուէլեան Մեծ։ Յակոբիկ ազան խիստ լաւ հայերէն գիտնալով։ այս «վերատեսչութիւն ու վարչութիւն, աւանդապահութիւն ու աւանդապահ տէրութիւն» բառերուն մէջ՝ ոչչափ տարբերութիւն ըլլալն ալ խիստ լաւ գիտէ։ ուստի չենք յուսար թէ միայն սխալմամբ գանանք այսպէս իրարու կցելով կրկնած ըլլայ։ քանզի՝ այլ է «վերատեսչութիւն», որ կը նշանակէ. իրաւասութեան վրայ «տեսչութիւն» (բարոյական) կամ «հսկողութիւն», և այլ է «վարչութիւն», որ կը նշանակէ «խնամատարութիւն» (գործնական)։ այլ է «աւանդապահութիւն», որ կը նշանակէ «ուրիշ տէր ունեցող ստացուածք» մը իրր աւանդ հաւատարմութեամբ պահպանելու պարտաւորութիւն, և այլ է «աւանդապահ տէրութիւն», որ կը նշանակէ կալուածոց (ընդհանուր ազգին կողմէն փոխանորդարար) տէր ըլլալով՝ յանուն ազգին իրր աւանդ հաւատարմութեամբ պահելու պարտաւորութիւն։ Այսչափ կը հեռանի որ միայն վերատեսչութիւնն ու աւանդապահութիւնը Ա։ սեմ։ Պէյին և իր ամուսնուհի հարսին անժխտելի իրաւունքն ու պարտաւորութիւնն են ըստ անդարձական կտակին, և «վարչութիւնն ու աւանդապահ տէրութիւնն» ալ կեղրոնական վարչութեան անժխտելի պարտաւորութիւնն ու իրաւունքն են թէ՛ ըստ նոյն կտակին և թէ՛ ըստ վերոյգրեալ պայմանագրին, որուն խօսքերը՝ ինչպէս կը տեսնուի խիստ պարզ և որոշ են, և ուրիշ կերպ հասկնալ չեն ներեր։ Ուստի Ա։ սեմ։ Պէյը վերատեսչութեան իրաւունքով կարող է ազգային կեղրոնական վարչութենէն լաւ խնամատարութիւն պահանջել կեղրոնական վարչութիւնն ալ՝ 'ի գլխաց ազգին կալուածոց տէր ըլլալով՝ պարտաւոր է սիրողութեան իրաւանց պաշտպան կենալ, և կարուածներն արժանապէս խնամելով նուիրողին բարենպատակ դիտաւորութեանը ծառայցընել։

Այս է ահա բարեբար նուիրատուին և ազգային վարչութեան փոխադարձ իրաւանց և պարտաւոր բովանդակութիւնը՝ ըստ բանի և զբութեան կը տակագրին և վերոյգրեալ պայմանագրին։ Անկէց դուրս ինչ մեկնութիւն կամ բացատրութիւն տուսի, սխալ քաշքշուքներ են, որք բարեբար նուիրատուին դադափարը շփոթելով՝ տարտարտրտ անհամաձայնութեանց առիթ կըլլան, գործն իր նպատակէն կը հեռացընեն, և որ աւելի ցաւալին է, կասկածներու, պայմանագրութեանց և տարարգրութեանց ապահովութիւնը վտանգի մէջ ձգելու դուռ կը բանան և վստահութիւնը բոլորովին վերցընելու պատճառ կըլլան ազգային մէջ։

Ներկիս հոս ենք թէ Ա։ սեմ։ Պէյին երկիւղած բարեպաշտութիւնն ու ազգասիրութիւնն այսպիսի ազգաշէնս հեռանալու առիթ տուող որ և է խորհուրդ չընդունիր բնաւ, մանաւանդ երբ վերահասու ըլլայ և համոզուի թէ առաջարկեալ անօրինումը ոչ թէ իրաւարարեալ նպատակը շատով յարգիւնաւորելու՝ այլ առաւել հեռացընելու և թերևս բոլորովին իսկ ապարդիւն ընելու կը ծառայէ։

Բացատրենք այս կէտը։

Ազգային վարչութիւնը՝ նուիրեալ կալուածոց խնամատարութիւնը Երմաշու պատուարժան միաբանութեան յանձնած էր նոյն իսկ Ա։ սեմ։ Պէյին համաձայնութեամբ, և խիստ լաւ ընտրեր էր, վասն զի Երմաշու միաբանութիւնն արդէն ընդարձակ կալուածներ ունենալով և երկար ժամանակէ 'ի վեր անոնց խնամատարութեանն ու անտեսութեանը զբաղելով՝ բաւական փորձառութիւն ու հմտութիւն ստացած է, ուստի և Նիկոմիդիոյ գաւառին մէջ գտնուած այս կալուածներուն ալ հոգատարութիւն ու անտեսութիւն ընելու ամենէն աւելի յարմարութիւն և ձեռնհասութիւն ունի։ Իսկ Երուսաղէմի պատուարժան միաբանութիւնը կալուածական անտեսութիւն ոչ ըրած է՝ և ոչ ընելու յարմարութիւն ունի, այնչափ չունի, որ նոյն իսկ իր մօտը գտնուած Եգիպտոսի և Եւրոպայի կալուածները չէ կրցած ոչ միայն խնամել, այլ և կը ցաւինք ըսելու՝ պահպանել իսկ։ Ի՞նչպէս կարող պիտի ըլլայ Ս։ Երուսաղէմին մինչև Եւրոպա խնամատարութիւն ու անտեսութիւն ընել կալուածոց, չըսենք Երմաշու միաբանութենէն աւելի, որ անհնարին է, այլ և անոր կիսուն չափ, առանց անոր հրմտութիւնը մօտաւորութիւնն ու դիւրութիւններն ունենալու։

Եթէ Երմաշու միաբանութիւնը չէ կրցեր Ա։ սեմ։ Պէյին բարձանոց հաւատամամ յիշեալ կալուածներն արդիւնաւորել, ի՞նչպէս կրնայ յուսալի թէ Երուսաղէմայ միաբանութիւնը պիտի յաջողի արդիւնաւորելու։ Մեզ կը թուի որ այս պարագային մէջ լաւ կըլլայ Երմաշու միաբանութեան ալ կարծիքն խնդալ, որպէս զի հասկցուի թէ կալուածներն ստուգիւ խոպանանալու վիճակի մէջ՝ նո՞ր գործ իր նպատակէն կը՞ հեռանան։

Այս խրաւասութեան խնդիրն ալ նոյն իսկ բարեբար կտակագրին և իր ազնուական հարսին հարսին տարարդրութիւններովն այսպէս անհակառակելի կերպով լուծելէ ետև, առաւել ևս պարզելու համար արժան կը համարինք քննել Մանուէլեան Մեծ։ Յակոբիկ ազային նամակին մէջ նշմարուած քանի մը բառերը, զորս նամակագիրն յատաջ կը բերէ նոյն իրաւասութիւնը որպէս թէ տկարացընելու նպատակաւ։

Այն բառերն են՝ «վարչութիւն և աւանդապահ տէրութիւն» բառերը, զորս այդպէս նամակագիրը «վերատեսչութիւն» բառին հետ կցելով նամակին մէկ երկու տեղը կրկնած է։

Մանուէլեան Մեծ։ Յակոբիկ ազան խիստ լաւ հայերէն գիտնալով։ այս «վերատեսչութիւն ու վարչութիւն, աւանդապահութիւն ու աւանդապահ տէրութիւն» բառերուն մէջ՝ ոչչափ տարբերութիւն ըլլալն ալ խիստ լաւ գիտէ։ ուստի չենք յուսար թէ միայն սխալմամբ գանանք այսպէս իրարու կցելով կրկնած ըլլայ։ քանզի՝ այլ է «վերատեսչութիւն», որ կը նշանակէ. իրաւասութեան վրայ «տեսչութիւն» (բարոյական) կամ «հսկողութիւն», և այլ է «վարչութիւն», որ կը նշանակէ «խնամատարութիւն» (գործնական)։ այլ է «աւանդապահութիւն», որ կը նշանակէ «ուրիշ տէր ունեցող ստացուածք» մը իրր աւանդ հաւատարմութեամբ պահպանելու պարտաւորութիւն, և այլ է «աւանդապահ տէրութիւն», որ կը նշանակէ կալուածոց (ընդհանուր ազգին կողմէն փոխանորդարար) տէր ըլլալով՝ յանուն ազգին իրր աւանդ հաւատարմութեամբ պահելու պարտաւորութիւն։ Այսչափ կը հեռանի որ միայն վերատեսչութիւնն ու աւանդապահութիւնը Ա։ սեմ։ Պէյին և իր ամուսնուհի հարսին անժխտելի իրաւունքն ու պարտաւորութիւնն են ըստ անդարձական կտակին, և «վարչութիւնն ու աւանդապահ տէրութիւնն» ալ կեղրոնական վարչութեան անժխտելի պարտաւորութիւնն ու իրաւունքն են թէ՛ ըստ նոյն կտակին և թէ՛ ըստ վերոյգրեալ պայմանագրին, որուն խօսքերը՝ ինչպէս կը տեսնուի խիստ պարզ և որոշ են, և ուրիշ կերպ հասկնալ չեն ներեր։ Ուստի Ա։ սեմ։ Պէյը վերատեսչութեան իրաւունքով կարող է ազգային կեղրոնական վարչութենէն լաւ խնամատարութիւն պահանջել կեղրոնական վարչութիւնն ալ՝ 'ի գլխաց ազգին կալուածոց տէր ըլլալով՝ պարտաւոր է սիրողութեան իրաւանց պաշտպան կենալ, և կարուածներն արժանապէս խնամելով նուիրողին բարենպատակ դիտաւորութեանը ծառայցընել։

Այս է ահա բարեբար նուիրատուին և ազգային վարչութեան փոխադարձ իրաւանց և պարտաւոր բովանդակութիւնը՝ ըստ բանի և զբութեան կը տակագրին և վերոյգրեալ պայմանագրին։ Անկէց դուրս ինչ մեկնութիւն կամ բացատրութիւն տուսի, սխալ քաշքշուքներ են, որք բարեբար նուիրատուին դադափարը շփոթելով՝ տարտարտրտ անհամաձայնութեանց առիթ կըլլան, գործն իր նպատակէն կը հեռացընեն, և որ աւելի ցաւալին է, կասկածներու, պայմանագրութեանց և տարարգրութեանց ապահովութիւնը վտանգի մէջ ձգելու դուռ կը բանան և վստահութիւնը բոլորովին վերցընելու պատճառ կըլլան ազգային մէջ։

Ներկիս հոս ենք թէ Ա։ սեմ։ Պէյին երկիւղած բարեպաշտութիւնն ու ազգասիրութիւնն այսպ

կախում ունենայ՝ ըստ նոր անօրէնութեան։ Ասել թէ առաջարկեալ նոր անօրէնութիւնը՝ բարերար Պէյլին նպատակը՝ հակառակ իւր ազնիւ բաղձանաց՝ բազումս տարբերեալ և ետ ձգելու պիտի ծառայէ։

Այս ամէն յայտնի և անժխտելի պատճառներով՝ զորս խորին ակնածութեամբ բարերար Պէյլին արդարասիրութիւնը կը ներկայացնենք, աւելի պատշաճ, աւելի օրինաւոր և մանաւանդ Ս. սեմ. Պէյլին կաթոգիկութեանն ու պայմանագրութեանն աւելի համաձայն կը թուի մեզ, որ ազգանամ բարերարը իւր ազդեցութեան նպատակն անվնաս յառաջ տանելու համար պահանջէ Կեդրոնական վարչութենէն (որոյ արդի կազմութիւնը իւրաքանչիւր վրատհութեանն պիտանի է), որ պէտք եղած ազգու միջոցներն՝ ի գործ դնէ, որպէս զի իւր շնորհած կալուածներն առաւել արդիւնաւոր կերպով խնամուին։ Յաճախնուանայելով, արդէն Խաուրն ժողովն ալ առաջարկեր է Մանուէլեան Մեծ. Յակոբիկ ազգային, որ յատուկ յանձնաժողով մը կազմուի կալուածոց արդիւնաւորութեան միջոցները խորհելու և անօրինելու համար, ինչպէս Ս. սեմ. Պէյլին յատուկ վատահութեանն արժանի անձինք ալ նոյն յանձնաժողովին մէջ գտնուին։ Կարծենք թէ Խաուն ժողովին այս առաջարկութեան կանխարկէ Մեծ. Յակոբիկ ազգային նամակին մէկ պարբերութիւնը, ուր կըսէ թէ իրեն յանձնարարութիւն մ՚եղաւ Խաուն ժողովոյ կողմէն։

Իսկ դպրոցին շինութեանը գալով, որ Ս. սեմ. Պէյլին ազգասիրական յաժարութենէն և այլ պարագայներէ կախեալ է, Ս. սեմ. Պէյը կրնայ վարչութեան հետ խորհրդակցիլ ուրիշ կերպ անօրէնութիւն մ՚ընելու համար։ զոր օրինակ դպրոցը Ս. Փրկչեան հիւանդանոցին կամ Լուսիւսաւոր նախկին ճեմարանին մէջ հաստատել, որով իւր ազնիւ նպատակը քիչ ժամանակէն կը ընայ արդիւնաւորիլ՝ ի պարծանս իւր անուան և՝ ի յաւիտենական յիշատակ Պարեան բարերար գերդաստանին։

Իսկ Մեծ. Յակոբիկ ազգայն այն սեռակ մը գանգատ որ կընէ ըսելով թէ «այն գէպքը պէտք էր ժողովին մէջ մնալ», և թէ «անենկին գուռը դոցուած և զգուշաւոր հսկողութիւն մ՚եղած էր խօսակցութիւնը դուրս չելնելու», ներե մեզ ընել թէ իրաւացի չէ։ որովհետև գէպքը չէր կրնար և պէտք չէր ժողովին մէջ մնալ, ըստ որում ընդհանուր ազգին իրաւունց վերաբերեալ և ժամանակին լրագիրներով և ընդհանուր ժողովներով հռչակեալ բարերարութեան մը կը վերաբերի։ իսկ զգուշաւոր հսկողութեան և սենեկի դրան փակման գալով, նոյն օրը Պատրիարքարանի գտնուող բազմաթիւ անձինք կը վկայեն թէ ոչ միայն սենեկին գուռն ու պատուհանները դոցուած չէին, այլ խօսակցութիւններն անգամ՝ բաւական բարձր ձայնիւ եղած էին, և դուրսի սրահը գտնուողները պարզապէս կը լսէին խօսուածները, մանաւանդ նոյն իսկ Մեծ. Յակոբիկ ազգն նոյն գէպքին վրայ դիւանատան մէջ ալ խօսած է՝ ի ներկայութեան այլոց։ Թողուն հեռաւեալ օրերը շրջենաւուց մէջ և ուրիշ տեղուանք պատմելը։ ուստի և լրագրոց ալ ականջը հասնիլ և հրատարակուիլն ալ պէտք չէ մեծ զարմանք պատճառէ։

Եթէ գուցէ Ազգային հիւանդանոցի համար հաստատեալ կանոնք։

1։ Հիւանդանոցի մէջ պատապարելոց թիւը սահմանափակ ըլլալու է։ այսինքն երբեք անոնց թիւը չորս հարիւրէն աւելի պէտք չէ որ ըլլայ։

Յիշեալ պատապարեալները ամենայն հանգամանօք զատ զատ արձանագրուած հեռաւեալ դասերու կը բաժնուին։

Ա։ 100 վարժարանի աշակերտք, որոց յիսունը ձրիավարժ և յիսունը թոշակաւոր։

Բ։ 275 մշանջենաւոր պատապարեալք այր և կին (գործակալք և պաշտօնեայք մէկ տեղ հաշուելով)։

Գ։ 25 առժամանակեայ կամ պատահական պատապարեալք։

2։ Հիւանդանոցի պատապարելոց թիւը սահմանափակ ընելու պատճառը անոնց պէտք եղած խնամքը կանոնաւորապէս բաժնելու և միանգամայն մատակարարութեան ընթացքը չխանգարելու փափաքէն յառաջ եկած ըլլալուն, վերոյ սահմանեալ թիւը անփոփոխ պահելու համար ամէն ջանք ընելու պարտաւոր է հոգաբարձութիւնը և այն թիւը լրանալէն ետքը իրեն առաջարկուած անձինքը առանց թոշակի չընդունելու իրաւունք ունի։

Մինչդամայն պատապարելոց որ դասէն մարդ պակսելու ըլլայ, հոգաբարձութիւնը պէտք է անմիջապէս ծանուցանէ Պատրիարքարանին, որպէս զի բաց տեղ դանուած տեսնն՝ կարօտեալ ներկայացողք կարենան ընդունուիլ։

3։ Զրիավարժ աշակերտներն ըլլալու են որբ և անտէրունչ տղայք՝ որոց պատապարութեան արժանաւորութիւնը ստուգուած ըլլալու է թաղական խորհուրդներէն՝ թէ որ Կոստանդնուպօլսեցիք են, և առաջնորդութիւններէն՝ եթէ գաւառական են։

Այս մասին տրուած վկայագիրներն պէտք է որ Պատրիարքանի կողմէն վաւերացած ըլլան։

4։ Թոշակաւոր աշակերտք ամէն ամիս կանխիկ հարիւրական ղուրուշ վճարելու են հիւանդանոցին, և այս ամսականը Կոստանդնուպօլսոյ մէջ անխափան վճարելու համար վաւեր խոստմնագիր ներկայացուցանելու են հոգաբարձութեան, իրենց ծնողաց կամ պաշտպաններուն կողմէն։

5։ Մշանջենաւոր պատապարեալք պէտք է որ ըլլան անօրինական, հիւանդ, անդամալոյծ, խելագար (ոչ լուսնոտք), որոց ամենն ալ օրինաւոր վկայականներով պիտի ընդունուին, ըստ 3Դ յօդուածոյ։

6 Առժամանակեայ կամ պատահական պատապարեալք են՝ Ա։ Նախընթաց յօդուածին մէջ յիշուած կարգերէն եղող անձինք՝ որք մշանջենաւոր պատապարելոց թիւը լրանալէն ետև կը ներկայանան (բաց տեղ սպասելով)։ Բ։ անոնք որք ոստիկանութեան գունէն պահեստի կը տրուին կամ Կեդրոնական Ս. արչութեան կողմէն կարգելուին։ և Գ։ անոնք որ իրենց ծախիւք զերեզնք հիւանդանոցի մէջ խնամել տալ ուզեն։

Այս վերջինները հիւանդանոց ընդունուելէն առաջ՝ պէտք է որ իրենք կամ պաշտպաններնին հոգաբարձութեան ներկայանալով՝ իրենցմէ առնուելիք ամսականը որոշուի, ոմն որ հարիւր ղուրուշէն պակաս պէտք չէ որ ըլլայ։

7։ Որ և է դասու պատապարեալ պէտք է որ հիւանդանոց մտած օրը մէկ անգամի համար հարիւր ղուրուշ դրան առաջք վճարէ։ և եթէ ինքն անկարող է և պաշտպան չունի, իրեն վկայական տուող թաղական խորհուրդը կամ առաջնորդարանը կը վճարէ անոր դրան առաջքը։ Իսկ անտէր պանդուխտներուն կը վճարուի Պատրիարքարանի կողմէն, որուն կը վերաբերի նաև հատուցանել իւր կողմէն արդիւնքոց և ոսոփքանել իւր կողմէն արդիւնքոց գանութեան դունէն եկեղոց դրան առաջքը։

8։ Պատապարելոց լոկ ապրուստ, հագուստ և ուսում տալէն զատ իրենց ուրիշ կերպիւ ալ նիւթական և իմացական բարիք մը ընելու և համեստ ապագայ մի պատրաստելու նպատակաւ, հիւանդանոցը պէտք է՝ ունենայ դերձակութեան, կօշկակարութեան և պարարտարդութեան արուեստարան մի։

9։ Արուեստարանին մէջ որոշեալ ժամեր պէտք է աշխատին և գործեն մշանջենաւոր և առժամանակեայ (առողջ և ձրի) պատապարեալք։ իսկ իրենց ծախիւք խնամուող պատապարեալք և թոշակաւոր աշակերտք ապատ են աշխատելու կամ չաշխատելու արուեստարանի մէջ։ Բայց ըստ որում օգտաւէտ աշխատութիւն մի է, զայն յանձն առնուլ չուզող թոշակաւոր աշակերտներուն ծնողաց կամքն ալ հարցուելու է։

10։ Արուեստարանին արտադրութեանց գնմանքն զուտ հասութիւն կէսը նոյն արուեստարանին բաժին է և կէսը անոր մէջ աշխատողաց բաժին է։ Առաջին կէսը արուեստարանին բարեկարգութեանը կը գործածուի կամ դրամագլխոյն վրայ կաւելցուի, և երկրորդ կէսը երկու հաւասար մասանց բաժնելով՝ մէկ մասը զայն արտադրող աշխատաւորաց կը տրուի անմիջապէս, և միւս մասը դարձեալ իրենց համար պահեստի դրամագլուխ մի կազմելու համար խնայութեան մտու կը կաւանդուի ու կարգիւնաւորի իւրաքանչիւրին անուամբ, և հիւանդանոցէն ելնելու ժամանակ իրենց ձեռքը կը տրուի։

11։ Հիւանդանոց մտած որ և է դրամ, պարէն և այլ ինչ՝ մանրամասնաբար չափով և կշռով արձանագրուելու են, և անոնց ելքն ու գործածութիւնը նոյնպէս մանրամասնաբարը՝ շաբաթական ելքի հաշուով զատ տետրի մէջ։

12։ Որ և է նիւթական նուէրներ կերպիւ արձանագրուելու է, նուիրողին ընկալագիր տրուելով։ տարեկան հոգաբարձութեան կողմէն, և անմիջապէս նոյն շրջանի մէջ լրագրի միջոցաւ հրատարակուելու է։

13։ Որ և է դասու պատապարելոց հիւանդանոց մտած ու ելած օրերը արձանագրուելու են մանաւանդ տետրի մէջ։

14։ Առանց կեդրոնական Ս. արչութեան հաւանութիւնը տանելու՝ հոգաբարձութիւնը հինգ հարիւր ղուրուշէ աւելի նորոգութեան կամ կարասեաց ծախք ընելու չէ։ Բանկ ալ որ և է շինութիւն, կալուածք գնել կամ վաճառել պէտք չէ որ ըլլայ առանց գիտութեան կամ հաւանութեան կեդրոնական Ս. արչութեան։

15։ Հիւանդանոցի պատապարելոց թիւը սահմանուած և նոյն թուոյն համեմատ ծախսուց գումարը որոշուած և եկամուտը ապահովուած հեռաւոր եղումից մէջ հաւասարակշռութիւն հաստատուած և նոր պարտուց առաջքն առնուած ըլլալով (ըստ յատուկ հրահանգագրի), եթէ սոյն հաւասարակշռութիւնը խանգարելու արտաքոյ կարգի կամ չնախատեսուած պատճառ մը պատահի, հոգաբարձութիւնը զայն կեդրոնական Ս. արչութեան ծանուցանելով, անոր որոշման մամեմատ՝ պէտք եղածը կը անօրինէ։

16։ Հոգաբարձութիւնը (մայիսի առաջին օրէն սկսեալ) երեք ամիսն անգամ մի իւր գործողութեանց հաշիւը կուտայ Տնտեսական խորհրդոյ, և տարին անգամ մի, ապրիլ ամսոյ վերջը, Հիւանդանոցի բոլոր ելից և մուտից մանրամասնեայ հաշուեցոյցը կը ներկայացնէ ազգային կեդրոնական Ս. արչութեան, որոյ կողմէն վաւերան ալէն ետքը կը հրատարակուի։

16 մայիս 1866։ հաստատեալ և վաւերացեալ Խաուն ժողովով։

Խաուն ժողովը նաև գրաւոր հրահանգ մը տուած է հիւանդանոցի հոգաբարձութեան, որով հիւանդանոցի մատակարարութեան համար պէտք եղած եկամուտից տարեւոր մասերը ցոյց տալով, հիւանդանոցին վճարուն հնար եղածին չափ կանոնաւորելու և ապահովելու հոգ տարած է։

Յիշեալ հրահանգը բաւական երկար ըլլալով, հրատարակութիւնը դալ շաբաթուան կը թողունք։

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Յունիս 5 թուով Աղեքսանդրիայէն առնուած հեռագիր մը Լրկիլատսի մէջ քօլէրայի առանձին դէպքեր պատահելու լուրը տուած կը հանէ։ Դիժբարդարար Հիատէն առնուած լուրերը կը ծանուցանեն թէ ուխտաւորները Մէքքէ հասնելէն ետև մէջերնին տարափոխիկ հիւանդութիւն մ՚ի յնալով 100-120 հոգի մեռեր են, ուստի թէ Ի. Դուռը և թէ Հարանթինոյի վերատեսչութիւնն անմիջապէս միջոցներ ձեռք առին յիշեալ սխալին ճարակումն արգիլելու համար։

—Հրդոյ Պ. Տելեմաք Մ. Լինքսերճեան Պօլսեցի հայ երիտասարդ՝ որ քանի տարիէ՝ ի վեր Փարիզ պատկերահանութեան արհեստը կատարելագործելու գացած էր, իր վերջին քննութիւնն անցունելով փառաւոր վկայական մ՚ստանալէ ետև՝ անցեալ շաբաթ Ի. Պոլիս հասաւ։

Դեռատուտիս ամենէն փափուկ և դժուարին ճիւղին մէջ Փարիզէն վկայական ստանալու բարդն ունեցող հայազգի երիտասարդին մեր խնդակցութիւնը յայտնելով, կը մաղթենք որ իր ճարտարութեան արդիւնքովը պարծանք մը ըլլայ ազգիս՝ այն հոգեկան պակերհանութիւնը պէս՝ որոց ընտիր գործերն իրենց անունը անմահացուցած են։

— Պ. Հ՚ան Կիքա, որ Մոլսոաղաքիոյ Կարոլոս իշխանին կողմանէ մատնաւոր պաշտօնով Ի. Դրան քով զրկուած է, չորեքշաբթի օրը մայրաքաղաքս հասաւ։

— Մայրաքաղաքիս յունարէն Ս. Զանթիս լրագիրը կը ծանուցանէ թէ անցեալ կիրակի մայրաքաղաքս հասած եղիպտական Ղ. արպիէ անուն շոգեանաւը 1 միլիոն օսմանեան լիրա բերեր է, զոր բարձ։ Խամպիլ փաշան կայսերական գանձուն կը նուիրէ։

— Աւստրիոյ կայսրը Լէարոլտի կարգին պատուանշանը շնորհեր է Սէրվոյ Միքայէլ իշխանին։

— Շարաթէ մ՚ի վոր մայրաքաղաքիս մէջ ցրուած յայտարարութիւններ կը ծանուցանեն հասարակութեան թէ պատարաստութիւններ կ՚ընեն ի պատիւ Սահմանադրութեան 9դ տարեգարձը կատարելու։ Այս հանդէսը վաղը (կիրակի մայիս 29) առաւօտեան կերպով պիտի կատարի Հիւնքեար Իսկէլէսիի զբօսավայրը։ Երկու շաբաթուան մէկը առաւօտեան ժամը 10 ին Սամաթիայէն և միւսն ալ ժամը 11ին Խասգիւղէն պիտի երթան, և Պօլսոյ հայաբնակ գիւղերը հանդիսաւորապէս Պէյքօզ պիտի երթան, և իրիկուան ժամը 9 1/2ին պիտի մեկնին։ Երթևեկութեան տոմսակներուն գինն է 12 ղուրուշ։

—Հէրիսէի Հաւատոս լրագրին վերջանցոց տարագրութեամբ զրկուած նամակ մ՚անցեալ տարի դեկտ. 14 ին Երզնկայի գեղերուն մէջ պատահած եղեռնագործութիւն մը կը պատմէ։ Հրմուսան գիւղէն Մկրտիչ Մինասեան և Գէորգ Յակոբեան անուն երկու հայ երիտասարդ գեղացիներ անտառը փայտ կտրելու երթալով, Նէնիչերօղու Օսմանին տան Նուսուֆը և իրեն ծառան՝ յիշեալ երիտասարդներն անտառին մէջ կ՚սպանեն՝ տապարի հարուածներով անոնց գլուխը ջախջախելով։ Իսկ ազգականներն տունը վազելու երթալով դիակները կը գտնեն անտառին մէջ և եղելութիւնը տեսնելու համար կուտան։ Եղեռնաւորները կը գտնուին, եղեռնագործութիւնը վրանին կը հատատուի և իսմ կը լայ։ և Երզնկա կը բերուին, որպէս զի դատարանին տեսնուելով պատժուին։ բայց Բէյմախլի Սաղը–զատէ Հիւսէյնն պէյը, որ ժողովին մէջ ազդեցութեան տէր անդամոց մէկն է, եղեռնագործաց պաշտպանութիւն կընէ, որք ոչ միայն անպատիժ տեղերնին կը դառնան, այլ և իրենց դատ պաշտպանութեամբ զբաղցած գիւղին բնակչաց վայ առաւել ևս կը բռնանան եղեր հիմա։ Յուսանք որ այս դէպքը Հէրիսէի էջերուն մէջ հրատարակուելով կայսերական հայրախնամ կառավարութեան ուշադրութիւնը կը գրաւէ, և հեռաւորագոյն գաւառներ ան. գրդութիւնը՝ որ իր ջանից արդիւնքն է, իր բացակայութեան երկարելովը չի խանգարի։

—Կարոլիի մէջ հեռաւեալ դատանալի դէպքը պատահեր է։

Մեծատուն տիկին մը նամակ մը կընդունի որ կըսէր թէ «Հ՚նոր հիւն Աստուծոյ վեհ. Ֆրանսա Ռ. Թագաւորին զօրագլուխ Ռիլանէ ասպետը (Ռօթիչիլի ըլլալու ընտրուն վրայ ասպատակոլ աւազակ մը) 22 հազար ֆրանք կուզէ արդար գտան յառաջ տանելու համար, զոր եթէ տիկինը մերժելու ըլլայ՝ Ս. եհ. Թագաւորը շատ պիտի զայրացնէ իր վրայ։» Տիկինն անմիջապէս ոստիկանութեան կիմացնէ։ Թղթատարութեան դրասենեակը պահապան մը կը դրուի, որ տիկինին պատասխանն առնուլ մարդուն ետևէն երթալով կը տեսնէ որ սրճարան մը կը մտնի և դայն երկու երիտասարդայ կը յանձնէ։ Այս երիտասարդները ձերբակալ ըլլալով կը ճանչցուին որ Ֆրանսա Ռ.ի մօտերս անուանած ասպետներէն են։

—Ս. Լեոնարդի կայսերական պալատին թատրոնին մէջ ներկայացումներ կը տրուին, որոց արդիւնքով կամաւոր զօրք կը ժողովուի։

ՎԵՐՋԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Փարիզէն առնուած հեռագրոյց մը կը ծանուցանէ թէ Ինդոլոյ հասարակաց խորհրդարանին մէջ Պ. Կլէատսթէն հեռաւեալ յայտարարութիւնն ըրեր է։

Աւստրիա դեսպանաժողով առաջարկեր է որ թիւնիսեան աերութիւնները ապահովութիւն խնդրեր է որ թիւնիս ընդհանուր խաղաղութեան մասնաւոր շահերը խնդրելէ հրաժարին, և որ և է աերութիւն մը մեծցընելու խօսք չբանան դեսպանաժողովին մէջ։

Գաղղիա և Անգլիա այն պատասխանը մերժեցեր մը կը համարին, որով դեսպանաժողով գումարելու յոյսն ի դերև եկած է։

Երեկուանէ՝ ի վեր լուր՝ելած է մայրաքաղաքիս մէջ թէ պաշտօնական հեռագիր մը պատերազմին ակիրը կը ծանուցանէ։ Այս հեռագիրը դեռ չհրատարակուեցաւ, ուստի կրնայ ըլլալ որ կանխահաս ըլլայ, թէ և պատերազմին անհրաժեշտ ըլլալուն բնաւ տարակոյս չէ մնացած։

Սահմանեալ հրահանգաց համար ընտրեալ նուէրք

ՏԵՏՐԱԿ Դ.

Բ. Տեսրին գումարը	10181.»
ՃԻՒՂ Մկրտիչ եպիսկոպոս որ՝ի Դաշիրք	
Եկեղեցւոյ կողմանէ	1000
Գաբրիէլ եպիսկոպոս	500
Մկրտիչ »	500
Միքայէլ վարդապետ	350
Տէր Կարապետ քահանայ	210
Միւսիւ Բիէր Բիւզանդեան	700
Պօղոս էֆէնտի Կարապետեան	700
Մովսէս աղա Ագայեան	1400
Գրիգոր էֆէնտի Եղիազարեան	300
Տիգրան աղա Էդնայեան	420
Աղասի » Շիշմանեան	280
Գրիգոր » Եսպուղեան	420
Իսկէնտէր» Սարաֆ	352
Յովհաննէս» Ռուսումեան	280
Մովսէս » Գրիգորեան	280
Օհան » Թօթվայեան	280
Մովսէս » Թէքէրեան	280
Մուսային Խրիմեան Տիմիթրի	280
Յովհաննէս աղա Մարաչլի	280
Գրիգոր » Զուրլուլու	280
Սիմոն » Լազարեան	176
Մկրտիչ » Կարապետեան	140
Մկրտիչ » Ակնցի	70
Մատաս » Արաբկիրցի	70
Հայ պատանի մը	35
Եղիպտական ոսկի	9583
Ողջ ոսկի	6370.»
Գումար	16.552.»

Հայկ. ընկ. Կրկիզոյ Մասնաժողովոյ դանձապետ
Գ. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԺԳ.

ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱՑ ԽՈՐՀԸՐԴԱՆՈՒԹԻՒՆՔ

Մ՚ի սիանութիւնը էապէս իրաւունքի մը վրայ կը կայանայ զոր իւրաքանչիւր ոք ունի իր աշխատութեան, կամ արտադրողին անոր հանձնութեամբ և առանց բռնութեան կամ խաբէութեան ստացած մէկ բանին վրայ։ Ուստի սեփականութեան հիմն է արտադրողայ իրաւունքն իրենց հատած արտադրութեան վրայ։ Սակայն երբեմն օրէնքը սեփականութեան իրաւունք կուտայ անհատներու այնպիսի բաներու վրայ զորս իրենք արտադրած չեն։ Այդ որ օրինակ գործատուները փսխանակ իրենց արտադրած ապրանքն առնելու, պայմանեալ վարձք մը միայն կառնուն և ապրանքը գործարանին տիրոջ սեփականութիւնը կըլլայ։ Բայց եթէ գործարանը կանգնելու համար՝ տիրոջ դրամագլուխ և բրած աշխատութիւնն ու խնայութիւններն ալ հաշուենք, այն ատեն ելած արտադրութեան բաշխուելու մը հատարակշիռ կուգայ գործատերոյ և տիրոջ մէջ։ Իւրաքանչիւր մարդոյ իրենց հատած արտադրութեան վրայ ունեցած սեփականութեան իրաւունքէն առաջ կուգայ նաև ապատարէն զայն ապրելու և առնելու իրաւունքը։ ուստի խնայութեամբ գոյացած դրամագլուխ

ները՝ զանոնք յառաջ բերողին սեփականատոյնությունը ըլլալով, կրնան իր հաճութեամբ ուրիշներն ալ ժառանգել, և ասկէց կը ծագի ժառանգութեան իրաւունքը, որ ինչպէս ժառանգելու նոյնպէս ալ ժառանգութեան ձգելու իրաւունք կենթադրէ։ Սակայն ամեն ապրող օրէնքը հին ժառանգութիւն մը՝ թէ և 'ի սկզբանէ ապօրինաւոր ալ ըլլայ՝ օրինաւոր կը համարի։

Անհատական սեփականութիւնը երկու կերպով ժառանգութեան կանոնի, կա՛մ անհատ մ'իր ազատ կամքն ուրիշ անհատի մը, հասարակաց հասատութեան մը, և այլն կատակաւ ժառանգութիւն կը ձգէ, կա՛մ եթէ այսպիսի կտակ մը չըլլայ, ազգականաց—և թէ որ ասոնք ալ չգտնուին սերութեան—կանոնի անոր ստացուածքը։ Բայց զանազան ատեններ և զանազան ազգաց մէջ կտակի և ժառանգութեան իրաւունքները մեծապէս կը տարբերին։

Հին ժամանակները ստացուածքին տէրն անհատները չէին, այլ ընտանիքները, որոց ամեն անդամները դրեթէ բաժին ունէին իրենց ունեցած բնական հարստութեան մէջ։ ուստի և կտակն ալ այնչափ ծանօթ չէր, և երբ մէկը վախճանէր՝ իր բաժինն ընտանեաց միւս անդամներուն կը մնար։ Բայց հիմա ստացուածքն անհատներու վրայ է, ուստի և եթէ մանաւոր կտակ մը ըրած չըլլան, իրենց զաւակաց և ազգականաց կը մնայ։

Բարոյական նկատմամբ ծնողք իրենց զաւակաց մեծ հարստութիւն ձգելու պարտաւոր չեն, այլ պարտաւոր են միայն զանոնք առանց շռայլութեան բարեկեցիկ մեծցընելու և պնդիսի պարագայից մէջ դնելու, որպէս զի իրենք զիրենք կարող ըլլան պահել։ Այս նկատումը ձեռք առնելով զաւակներն իրենց ծնողաց հարստութիւնն անոր համար չեն ժառանգեր, վասն զի իրաւունք ունին, այլ վասն զի ծնողք կը կամին։ Ուստի եթէ ծնողք կամին, կրնան իրենց զաւակները ժառանգութենէ ձգել։ բայց ինչպէս արդէն ըսինք, ասոր համար ընդ հանուր կանոն չկայ։

Ընդհանուր և Միայնակ—Նահանգաց մէջ կտակի իրաւունքը սահման չունի, ուստի և ամեն մարդ կրնայ իր ստացուածքն ուրիշներու տալ, նոյն իսկ իր զաւակներն անժառանգ թողով։ Բայց Եւրոպայի միւս երկիրներն ուր օրէնսգրութիւնը հռոմէական օրինաց վրայ հիմնուած է, 'ի սկզբան կտակը բոլորովին արգիլուած էր։ և հիմա թէ և կայ, բայց պէտք է որ իրաւաբանէւ զաւակաց համար օրինաւոր մաս մը մընայ։ Գաղղիոյ ներկայ օրէնքը զաւակաց հաւասար բաժին կուտայ ժառանգութեան մէջ, և ծնողք մէկ զաւակին ինկած բաժինէն աւելի կտակ չեն կրնար ընել։ Տաճկաստանի մէջ կտակի և ժառանգութեան իրաւունքը Մահմետական օրինաց վրայ հիմնեալ է, որոց համեմատ սեփականութիւն ունեցողը թէ թէ և փոխարինութեամբ ուրիշի մը ծախելու պայմանաւ կրնայ իր ստացուածքը կտակ ընել։

Բայց այս ամեն օրէնսգրութիւններն ուղղղ բանի վրայ հաստատուած չեն, այլ ամեն երկրի յարմարութեան կամ օրինաց։ Այս նիւթիս վրայ Պ. Սթուարթ Միլ նախամեծար կը համարի չափաւորել, ոչ թէ կտակը, այլ կտակի կամ ժառանգութեան միջոցաւ սեփականութիւն ստանալու իրաւունքը իւրաքանչիւր ոք պէտք է որ կարենայ իր բոլոր ստացուածքը բան հանոյից ընծայրնել, բայց ոչ թէ զայն շռայլել միայն մէկ անհատ մը հարստացընելու համար։ ուստի բաւական է բարձր չափ մը դնել կտակաւ անուանեալ ժառանգի մը բարեկեցութիւնն ըստ բաւականին ապահովելու համար։ այս կերպով այն չափազանց հարստութիւնները, որք միայն անհատի մը ձեռք դիպուելով ուներութեան կամ անարգ միջոցներու կը դարձածուին, կրնան ուրիշներու ալ մնալ և բարեկեցիկ մարդոց թիւը շատցընել, կրնան նաև հասարակաց հասատութեան մը արուիլ և հանրութեան օգտին գործածուիլ*։ Այս մասին Միացեալ—Նահանգաց օրէնսդրութիւնն ու սովորութիւնները, ուրիշ շատ քաղաքակրթեալ երկիրներէ գերազանց են**։

Բայց որովհետև սեփականութեան սկզբունքն ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ իւրաքանչիւրին աշխատութեան և խնայութեան արդիւնքն ապահովել, ուստի մէկ նկատմամբ հողը չկրնար այս սկզբունքին ներքև իյնալ։ սակայն միւս նկատմամբ՝ քանզի հողն իր բոլոր արտադրական զօրութիւնը բնութենէն չառնուր, այլ մարդոց աշխատութեամբ կը պաղաբերի, հետևաբար սեփականութիւն ալ կըլլայ։ Բայց հողատէրը ընդհանրապէս իրենք չեն աշխատիր, այլ ուրիշներն ուշխատեցընել կուտան, և այս պարագայիս մէջ քաղաքական ազնուութիւնը չկրնար զանոնք արդարացընել։ Անգլիոյ մէջ բոլոր հողը մեծ կալուածատերաց սեփականութիւն է, որք մանաւոր անձանց վարձակալութեան կուտան, և ասոնք ալ կամ երբեմն իրենց կողմանէ մշակել կուտան կամ գեղացւոց վարձու կուտան։ Գաղղիա ըստ մեծի մասին երկրագործները կալուածատէր ալ են։

Օսմանեան տերութեան մէջ հինգ տեսակ հող կայ։

Նախ Միւլք ըսուած հողերն որք կրնան ազատօրէն առնուիլ տրուիլ և ազատօրէն ժառանգութեան մնալ։

Երկրորդ Միրիյէ ըսուած հողերը, որք տերութեան ստացուածքն են։

Երրորդ Մէվգուֆէ ըսուած հողերը, որք կրօնական հասատութեանց վրայ կազմուած ըլլալով, չեն կրնար առնուիլ տրուիլ, և միայն որդւոց որդի ժառանգութիւն կը մնան, ուստի ուղղակի ժառանգ չգտնուած տեղն Մահլուլի կերթան։

Չորրորդ Մէթրուքէ ըսուած հողերն են, որք քաղաքներու կամ գեղերու բնակչաց ձգուած ճամբաներէ, հրապարակներէ և խոտաններէ (մերէ) և այլն կը բաղկանան։

Հինգերորդ, մեռեալ կամ ամայի հողեր, զօրինակ լեռներ և այլն որք բնակութենէ շատ հեռի գտնուելով մեկու մ'ալ ստացուածքը չեն։

Այսպիսի սեփականութիւններ ալ կը գտնուին, որք բոլորովին անտէրն են։ Այս կարգէն են զանազան մենամարտութիւնները, ժառանգութեան կամ առանձնաշնորհութեան միջոցաւ առնուած պաշտօնները, և այլն, որոց ամենէն չարագոյնն է մարդկային էակներ ուրիշ մարդոց ստացուածքն ընդ գերութիւնը զոր Ամերիկայի վերջին պատերազմը վերցուց ըստ մեծի մասին և զոր հիմա ամեն քաղաքակրթեալ ազգաց օրէնքը կարգելու։

Ընհատական սեփականութիւնը զանազան դաս մարդիկ կը հանէ, որք արտադրութեան և անոր արդեանց մասնակից կըլլան։ Արտադրութեան միջոցները աշխատութիւն, գրամագլուխ և հող ըլլալով, երեք դաս մարդիկ, արտադրիչք, գրամատէրք և հողատէրք, կը մասնակցին արտադրութեան արդեանց։ Ուստի այս երեք դասէն դուրս եղող մարդիկ, ասոնց ծախիքը կը մնանին, կա՛մ բոլորովին առանց փոխարինութեան կա՛մ անարտադրիչ փոխարինութիւններ միայն տալով։ Երեք դասերն ալ ամեն անգամ հաւասարապէս չեն մասնակցիր արտադրութեան արդեանց։ երբեմն կը պատահի որ գրամատէրն հողատէր ալ է, երբեմն հողատէրն աշխատաւոր ալ է և այլն։ Տաճկաստանի մէջ ընդ հանրապէս երկրագործք հողատէր և աշխատաւոր են, իսկ գրամատէր քիչ կը գտնուին։ շատ անգամ ալ սոսկ աշխատաւոր են։

Տարաբաղդութեան մէջ միայն գրամատէրներ և աշխատաւորներ կը գտնուին։ բայց միջին դարուց ատեն ինչպէս նաև հիմա արուեստները եւ մնացած երկիրներ, արուեստաւորը միանգամայն իր գործիքներուն տէրն է։ բայց թէ՛ գործիքը թէ՛ արուեստը մեծ արժէք մը չունին, և մեծ գրամագլուխներով ու ընտիր մեքենաներով հասատատած գործարաններու հետ չեն կրնար մրցիլ։

Արտադրութիւնը զանազան դասերու ձեռք երկու միջոցներով կը բաշխուի, մրցմամբ և սովորութեամբ։ Մրցման միջոցաւ ամեն արուեստաւոր, վաճառականաշխատաւոր և այլն։ արտադրութեան արդիւնքէն ուրիշներէն աւելի ստանալու ջանք կընէ և այսպէս թէ արդիւնքը կաճի և թէ՛ մրցողներն որչափ որ ջանան այնչափ աւելի կը շահին։ Բայց մրցման գաղափարը դրեթէ ներկայ ժամանակիս մէջ յառաջդիմութիւն ըրաւ, և որչափ հին ատեներն երթանք, այնչափ կը տեսնենք որ ամենայն ինչ գրեթէ անշարժ սովորութեանց վրայ հիմնուած էր։ Սովորութիւնները մանաւանդ բռնաւորական դրութեանց ներքև կը տիրեն և կերպով մ'անոնց դէմ պատուաւոր կըլլան։ Բայարձակ իշխանի մը կամքը շատ անգամ հասատատեալ սովորութեան մ' առջև կը դադրի, և այս պատճառաւ սովորութիւնն օրէնք դառնալով, կէս քաղաքակիրթ ընկերութեան մը մէջ, արտադրողին միջոց մը կուտայ իր հանած արտադրութեան արդեանց մասնակցելու։

Պ. Վ. ՊԱՌՆԱՍԵԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

ՈՐԹՈՆՕՂԼԻԿ

Կամ լաւ խաղող, զուարթարար եւ ամանզուտ գինի ճաշակելու մէկ հատիկ միջոց

Արդդ Պ. Մ. Թիւրսիւրեան՝ ընթերցասէր հասարակութենէն մեծ խրախոյս տեսնելուն, այս օգտակար գրքին մնացած օրինակները միայն 200ի չափը 5 ղուրուշ (փոխանակ 25 ղուրուշի պիտի նուիրէ ազգայնոց, ոմն որ ապագրական ծախուց կէս դիմէն ալ շատ վար է, կրնանք ըսել թէ մի միայն պատկերաց գինն ալ չէ։

Այս գրքէն այդիներուն օգուտ հանել ուզողները թող ամաւորեն ուրիշին, վասն զի ճիշդ ժամանակն է հիմա։ բայց կանխաւ կրնան Խարթաղի այգեգործներէն ստուգել որթածաղիկին օգուտները։

Այս գրքը կը ծախուի Մահմուտ փաշան Յովսէփ Գասֆաշեանի խանութը և ուրիշ ամեն հայ գրավաճառաց քով։

ՀԱՅ ԸՂՋԱՀԱՆՑ

ԿԱՐԳՈՒԵԼՈՒ ԴԻՒՐԻՆ ՃԱՆԲԱՆ

ԵՒ

ՀԱՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՑ

ՇՈՒԱՑԼՈՒԹԻՒՆԸ

ԵՒ

ՀԱՅ ԿԱՆԱՆՑ ՇԸԼԸԽՏԻՈՒԹԻՒՆԸ

ԳՐԵՑ ՏԻԿԻՆ ԲՐԱԲԻՈՆ

Տիկին Բրաբիոն, ով որ է, կը ծանուցանէ թէ իր գրիչը հին է, որովհետև գրողը քառասուն և ութ տարեկան է, սակայն կը յաւելու թէ իր գաղափարներն ու կարծիքներն հին չեն, քանի լեցի։ Ուստի կը յուսանք որ իր գրքոյկը կարդալով հայ աղջկունք ամուսնանալու գիւրին ճամբան կը սովրին, հայ երիտասարդք շռայլութենէ կզգուշանան և հայ կանայք գոնե քիչ մը շըլթիաթիւնը կը ձգեն։ Ուզողը 3 ղուրուշ վճարելով (որ է գրքոյկին գինը) կրնայ հայոց ներկայ ազգային և ընկերական վիճակին վրայ խօսիլ։

ՀԵՃԷԹԻԼ—ԼԻՍԱՆԻ—ՖՐԱՆՍԷԶԻ

Այս գրքոյկը, զոր Սպարապետի դրան թարգմանութեան դրասենեկին անդամ Երամ էֆէնտին աշխատասիրած է, գաղղիական լեզուին ուսման սկզբնաւորութիւն ընող տղաքերէնագէտ անձանց մեծապէս կը նպաստէ։

Կը ծախուի Սահաֆլար—Զարշամբին Լուսաւ էֆէնտիին խանութը, Պահչէ Գարաուն Թիւրպէին գիմացը և Մահմուտ փաշայի գրավաճառին խանութը։ Գին 5 ղուրուշ։

ՀԱՄԱՌՕՏ

ԹՈՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ս. ՄԻՔԱՅԷԼԵԱՆԻ

ՎԱՒԵՐԱՑՆԱԼ

յԱզգային Ուսումնական խորհրդոյ Կեդրոնական Վարչութեան

Գին 16 ղուրուշ

Կը ծախուի 'ի գրատան Փարիզու Ուղուն—Զարշամբիս 400։ և ամեն հայ գրավաճառաց քով։

Փարիզու գրատունն այս ամենօգտակար հեղինակութիւնն ալ գնելով ու տպագրելով իր տպարանին մէջ ըստ ուրիշ ամենայն հայ գրավաճառաց քով։

ՀԱՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՑ

ՇՈՒԱՑԼՈՒԹԻՒՆԸ

Ս. ՄԻՔԱՅԷԼԵԱՆԻ

Գրեցեալ Տիկին Բրաբիոն՝ ընթերցասէր հասարակութենէն մեծ խրախոյս տեսնելուն, այս օգտակար գրքին մնացած օրինակները միայն 200ի չափը 5 ղուրուշի (փոխանակ 25 ղուրուշի պիտի նուիրէ ազգայնոց, ոմն որ ապագրական ծախուց կէս դիմէն ալ շատ վար է, կրնանք ըսել թէ մի միայն պատկերաց գինն ալ չէ։

Այս գրքէն այդիներուն օգուտ հանել ուզողները թող ամաւորեն ուրիշին, վասն զի ճիշդ ժամանակն է հիմա։ բայց կանխաւ կրնան Խարթաղի այգեգործներէն ստուգել որթածաղիկին օգուտները։

Այս գրքը կը ծախուի Մահմուտ փաշան Յովսէփ Գասֆաշեանի խանութը և ուրիշ ամեն հայ գրավաճառաց քով։

ՀԱՅ ԸՂՋԱՀԱՆՑ

ԿԱՐԳՈՒԵԼՈՒ ԴԻՒՐԻՆ ՃԱՆԲԱՆ

ԵՒ

ՀԱՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՑ

ՇՈՒԱՑԼՈՒԹԻՒՆԸ

ԵՒ

ՀԱՅ ԿԱՆԱՆՑ ՇԸԼԸԽՏԻՈՒԹԻՒՆԸ

ԳՐԵՑ ՏԻԿԻՆ ԲՐԱԲԻՈՆ

Տիկին Բրաբիոն, ով որ է, կը ծանուցանէ թէ իր գրիչը հին է, որովհետև գրողը քառասուն և ութ տարեկան է, սակայն կը յաւելու թէ իր գաղափարներն ու կարծիքներն հին չեն, քանի լեցի։ Ուստի կը յուսանք որ իր գրքոյկը կարդալով հայ աղջկունք ամուսնանալու գիւրին ճամբան կը սովրին, հայ երիտասարդք շռայլութենէ կզգուշանան և հայ կանայք գոնե քիչ մը շըլթիաթիւնը կը ձգեն։ Ուզողը 3 ղուրուշ վճարելով (որ է գրքոյկին գինը) կրնայ հայոց ներկայ ազգային և ընկերական վիճակին վրայ խօսիլ։

ԹՈՒՂԹ

ԵՒ ԳՐՈՒԹԵՍՆ ՊԻՏՈՅՐՆԵՐ

ԶԻՆԻԼԻ ԽԱՆԻՆ ԴՌԱՆ ԿԻՑ ԹԻՒ 12 ԵՒ 14 ՄԹԵՐԱՆՈՑՆԵՐԸ

ԱՄԵՆԱԺԱՆ ԳԻՆԵՐՈՎ ՄԵԾ ԵՒ ՄԱՆՐ ՎԱՃԱՌՄՈՒՆՔ

Յ. ԱՐՇԱԿ ԵՒ ԸՆԿ.

Պատիւ ունին արգոյ հասարակութեան ծանուցանելու, որ ամեն տեսակ թուղթեր և գրութեան պիտոյքներ, ինչպէս տետրակներ, կաղամարներ, ընդօրինակութեան մատիտներ, գրիչ, մելան, կնքամոմ, կանոն, գրատուպ, և այլն և այլն Եւրոպոյ գործարանաց հետ ուղղակի յարաբերութեանց շնորհիւ կարող են պօրաց ամեն թղթավաճառներէն աւելի ժան գներով ծախելու թէ մանուկով և թէ հատով ուզողներու։ հասարակութեան գիւրութեանը համար վերջին գիները օրինակներուն վրայ նշանակուած են, մանուկով կամ շատ առնողներուն համար օրինաւոր զեղչ ըլլալու պայմանաւ։ Գաւառներէն թուղթ և այլն ուզողները կրնան գիւրութեամբ ստանալ, և այնպիսեաց օրինակներն ալ կը զրկուին, ծախքը իրենց վրայ ըլլալով։ նամակները պէտք է վճարուած ըլլան։

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԴՐԱՄՈՑ ԱՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆԸ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ 28 ՄԱՅԻՍ	Շաբ. 21	Բ. 23	Գ. 24	Դ. 25	Ե. 26	Ու. 27
	Գրշ.	Գրշ.	Գրշ.	Գրշ.	Գրշ.	Գրշ.
Օսմանեան լիրա Մէջ	104	104	104	104	104	104
Քասնոյ արծաթ						
Լսհամը ուսմումի	34.30	34.11	33.10	32.35	32.26	32.27

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ 28 ՄԱՅԻՍ

ԱՐՄՏԻՐ		ՄԵՏԱՔՍ	
Ցորեն Թայղան կարմիր	—	Պրուսա կարմիր թէֆէ	500—510
» Խանգիլ »	—	» երկան »	520—530
» Բուռմ. Պալէքէսիր	24—25	» խոզակի չոր	—
» Կալաց	—	Շաքարի հօխան ֆրանք	60—62
» Վառնա	25—26	» 4 պաճախ »	—
» Խարբերդ կակուղ	18—21	» Խարտապաղ »	—
» Կալաց »	20—24	» Պարկաս »	52—54
Գուրկաղ »	23—25	» Երկրորդ »	—
» Պալէքէսիր »	23—25	» Մահալճ »	—
» Վառնա »	24—25	» Պանտրմա »	—
Եգիպտացորեն Կալաց	—	» Կէյրի »	—
Գարի	11—12		

ՆԵՐՔԻՆ ԲԵՐՔ

		Ղուրուշ
Բամպակ Պալէքէսէր	հօխայ	— 9
» Կէյվէ	»	—
» Ադանա	»	—11
» Ռուսատան	»	— 8.20
Բուրդ Էնկիւրի լուացուած	»	—17
» » չլուացուած	»	— 8
» Պալէքէսէր չլուաց.	»	— 8.20
Ճէյրի Էնկիւրիւ	»	—15.20
» Թոխատ	»	—13
» Զորում	»	—13
Մաղը սեւ	»	—13
» Ճերմակ	»	— 7
Թիֆթիք Էնկիւրիւ	»	— 40
Աֆիոն Պալէքէսէր	»	—190
Քիմիլ Տերեւ բանուած	»	20—24
Սալէպ Տաճկաստանի	»	13—14
Մեղրամոմ զեղին Տրապիզոն	»	—23
» » Անատոլու	»	—22
Սուսամ Բուռմիլի	»	—
Կտաւատի հունտ Բուռմիլի Քիլէ		—
» » Պանտրմա	»	—
Ձէթ Այվալըդ	հօխայ	— 7.20
» Կիրիտ	»	— 7
Աճառ (Սապոն) Դանտիա	»	— 6
» » Միտիլի	»	— 5
Բրինձ Եգիպտոս Բէշիր	»	— 4
» Տիմեաթ	»	—

ԱՐՏԱՔԻՆ ԲԵՐՔ

		ուրուշ
Խանվէ Ռիս եւ Գարիս 100	հօխան	950—1050
» Մատիին	»	—
Շաքար դլուխ 6-10 Լ. կնդ.	»	—
» Փուչի (Թոզ)	»	—
» Հոլ. դլուխ	»	—300
» Փուչի	»	—250
Գաղղ. դլուխ	»	—290
» Փուչի	»	—246
Անագ (գալայ)	»	—680
Պղպէղ (պիպէր)	հօխայ	— 6
Լեղակ (չիվիտ) Պէնկալա	»	—135
» » Մատրաս	»	—120
Անուշադր (Նրշատը)	»	— 6.20
Պղպաս (Զէլիք)	մնտուկ	—180
Կապար (Գուրշուն)	»	— 3.20
Թիմիղ (Թէնէքէ) զոյդ մնտ.	»	—360
Զինք սալտակ թիւ 7—12	հօխայ	— 6.10
Երկաթ Անգ. ճոզաձեւ	կնդ.	68— 70
» Բեւեռցու	»	72— 73
» Տախտակ 1—14	»	100—110
» Բոլորակ	»	135—140
» Ռուսիոյ	»	120—130
Քարքիձա Վարիլ 39	հօխայ.	— 98
Իսթիւպէճ ձէն. զոյդ	Մնտ.	—250
» Պէյհ.	»	—180
» Թրիկսթ	»	— 80
Սառամաչէթ Վիէննա	հօխան	— 15
» Թրիէստ եւ Գաղղ.	»	— 14

Այս լրագիրը շաբաթն երկու անգամ կելլէ Չորեքշաբթի եւ Շաբաթ օրերը։ Ով որ կուզէ կրնայ ստորագրուիլ Կ. Պոլիս Զինիլի խանը լրագրոյս գրասենեակը։ Իսկ դուրսերը հոգաբարձուներն են։

ԻԶՄԻՐ. Ցարուբիւն աղա Տեմեան.
ԵԳԻՊՏՈՍ. Պողոս էֆէնտի Կարապետեան.
ԱՆԴՐԻԱՆՈՒՊՕԼԻՍ։ Մանուսէի Սուքիաս աղա Գալուստեան։
ՏՐԱՊԻԶՈՆ. Պ. Խաչատուր Էյմասեան։
ԿԱՐԻՆ. Կարապետ պատուելի Զաքարեան.
ՀԱԼԷՊ. Նիկողայոս աղա Տէր Մարգարեան.
ՆԻԿՈՄԻԴԻԱ. Աբրահամ աղա Աբրահամեան.
ԹԷՔԻՐՏԱՂ. Ցարուբիւն աղա Ճամճեան.
ՎԱՆ. Գրիգոր աղա Իսահակեան.
ԵՐԶՆԿԱ. Ընդերցասիրաց Թանգարան.
ԱՏԱԲԱԶԱՐ. Մանուսէի Ցակոբ աղա Տ. Գրիգորեան։
Ուրիշ քաղաքներուն ստորագրուիլ ուզողները՝ այս տեղերուն մէկուն հետ կրնայ դիմակցիլ։

Խմբագիր-Տնօրէն
Կ. Ս. ԻՒԹԻՒՃԵԱՆ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԱՍԻՍ ԼՐԱԳՐՈՑ
Կ. ՊՕԼԻՍ ԶԻՆԻԼԻ ԽԱՆ